

ZAKON O KUPCIH IN SERVISERJIH NEDONOSNIH KREDITOV BANK

I. UVOD

1. OCENA STANJA IN RAZLOGI ZA SPREJEM PREDLOGA ZAKONA

Direktiva 2021/2167 Evropskega parlamenta in sveta o serviserjih kreditov in kupcih kreditov ter spremembi direktiv 2008/48/ES in 2014/17/EU z dne 24. novembra 2021 je bila sprejeta v času, ko se zdi, da je kakovost sredstev evropskih bank razmeroma odporna, saj kazalnik nedonosnih izpostavljenosti (*ang.* NPE ratio) kljub vplivom omejevalnih ukrepov zaradi pandemije COVID-19 na gospodarstvo nadaljuje trend zniževanja, čeprav v zadnjih letih nekoliko počasneje. Prav tako se je kot posledica nadzorniških pričakovanj na ravni Evropske unije (EU) okreplil kazalnik stopnje pokritosti z oslabitvami.

Povprečni delež nedonosnih kreditov se v EU bančnem sistemu v zadnjih letih sicer znižuje, vendar nekatere države članice EU le počasi napredujejo pri njihovem zmanjšanju. Visoka raven nedonosnih kreditov pa lahko vpliva na finančno stabilnost in gospodarsko rast, saj znižuje dobičkonosnost bank in s tem omejuje nadaljnje financiranje podjetij in prebivalstva. EU bančni sistem je sicer pri odzivu na pandemijo COVID-19 pri dokaj visoki stopnji pokritosti nedonosnih izpostavljenosti pokazal precejšno mero odpornosti na gospodarske pretrese v primerjavi z globalno finančno krizo iz obdobja 2008 - 2012, kar je med drugim odraz izboljšanja upravljanja nedonosnega kreditnega portfelja in na splošno upravljanja kreditnega tveganja. Kljub temu pa se je ponovila zaskrbljenost, da bi se zaradi pandemije COVID-19 ali kakšnega drugega nepričakovanega gospodarskega pretresa obseg nedonosnih terjatev v EU bančnem sistemu lahko ponovno povečal. Kljub trenutnim pozitivnim napovedim glede gibanja obsega nedonosnega portfelja, Evropska centralna banka (ECB) meni, da je še prezgodaj, da bi zanemarili tveganje ponovnega poslabšanja kakovosti portfelja zaradi pandemije COVID-19. Poleg tega se zaradi ukrajinske krize, omejevalnih ukrepov, posledične energetske krize, upada gospodarske rasti in še vedno visoke inflacije predvideva, da bo le-ta imela tako neposreden kot posreden vpliv na kakovost portfelja bank v EU. V trenutnih gospodarskih razmerah so namreč banke izpostavljene različnim tveganjem in izzivom in vsako povečanje obsega nedonosnih kreditov bo verjetno povzročilo dodatne pritiske na prodajo nedonosnih izpostavljenosti.

Ustrezno reševanje morebitnega povečanega obsega nedonosnih kreditov in preprečevanje možnosti njihovega kopičenja v prihodnosti pa je bistvenega pomena za krepitev bančne unije, saj brez tega ni mogoče zagotavljati konkurence v bančnem sektorju, ohranjati finančne stabilnosti in spodbujati kreditiranja, ki bi omogočilo gospodarsko rast, produktivnost in nova delovna mesta v EU.

Delež nedonosnih kreditov, kamor skladno s Smernicami o upravljanju nedonosnih in restrukturiranih izpostavljenosti (v nadaljnjem besedilu: EBA smernice) spadajo izpostavljenosti v zamudi nad 90 dni v skladu s 178. členom Uredbe (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o bonitetnih zahtevah za kreditne institucije in o spremembi Uredbe (EU) št. 648/2012, je v slovenskem bančnem prostoru vrh dosegel v letu 2013, in sicer z 18 % deležem slabih terjatev, ki so bile nato prenesene na nekdanjo Družbo za upravljanje terjatev bank (DUTB). V Republiki Sloveniji je sanacija bank v letih 2013 in 2014 na podlagi Zakona o ukrepih Republike Slovenije za krepitev stabilnosti bank (Uradni list RS, št. 105/12) med drugimi ukrepi vključevala tudi ukrep prenosa slabih (nedonosnih) terjatev na DUTB. Prenos nedonosnih terjatev na DUTB konec leta 2013 je vključeval izločitev pomembnega dela slabih kreditov iz bilanc bank, kar je bilo ključno za ponovno vzpostavitev finančne stabilnosti in gospodarsko okrevanje. Večletni padajoči trend portfelja nedonosnih posojil v slovenskem prostoru se je nadaljeval predvsem zaradi poplačil, izterjave, ozdravitve komitentov in tudi prodaje terjatev, seveda ob hkratni rasti kakovostnejšega portfelja. Kazalnik NPE, ki temelji na metodologiji EBA, je v dveh največjih bančnih skupinah v slovenskem prostoru po javno objavljenih podatkih v letu 2022 znašal pod 5 %.

Banke so v zadnjih letih s ciljem znižati delež nedonosnega portfelja aktivno sicer aktivno pristopile k upravljanju problematičnih naložb, in sicer z izterjavo neporavnanih obveznosti komitentov, unovčenjem zavarovanj preko rednih postopkov in izvensodnih poravnav ter posamičnih in paketnih prodaj nedonosnih kreditov. Vendar je omejena udeležba kupcev kreditov privedla do majhnega povpraševanja, šibke konkurence in nizkih nakupnih cen za portfelje kreditnih pogodb na sekundarnih trgih, kar kreditne institucije odvrča od prodaje nedonosnih kreditnih pogodb. Navedeno nakazuje na interes po razvoju trga za prodajo nedonosnih kreditov.

V primeru, ko krediti postanejo nedonosni, morajo kreditne institucije zagotoviti zadostno kritje in ustvariti ustrezne spodbude za njihovo reševanje v zgodnji fazi, obenem pa morajo preprečiti prekomerno kopičenje le-teh. Kopičenje nedonosnih kreditov in upravljanje z njimi pa povzroči velike potrebe po virih, dodatnem strokovnem znanju, razširitvi mehanizma notranjih kontrol in operativnega modela nedonosnih izpostavljenosti. Ko se kreditne institucije soočijo z velikim obsegom nedonosnih kreditov in pomanjkanjem zaposlenih ali strokovnega znanja, da bi jih lahko ustrezno servisirale in zagotavljale enako varstvo kreditojemalcev, bi morale imeti možnost prenosa teh kreditnih pogodb na kupca kreditov, ki ima strokovno znanje za njihovo upravljanje, ali prenosa teh kreditov v servisiranje specializiranemu serviserju kreditov.

Ker se obseg nedonosnih kreditov lahko prekomerno poveča, je treba kreditnim institucijam zagotoviti pogoje za prodajo teh kreditov drugim subjektom. S predlaganim zakonom se zato kreditnim institucijam omogoči, da na ravni Evropske unije prodajo nedonosne kreditne pogodbe na učinkovitih, konkurenčnih in preglednih (sekundarnih) trgih. Nadalje se s predlaganim zakonom skuša v največji možni meri preprečiti kopičenje nedonosnih kreditnih pogodb v bilancah kreditnih institucij, kar bo izboljšalo stabilnosti bančnega in finančnega sistema na sploh.

2. CILJI, NAČELA IN POGlavITNE REŠITVE PREDLOGA ZAKONA

2.1 Cilji

Cilj tega zakona je vzpostaviti pravno podlago za celovito reševanje nedonosnih bančnih kreditov, zmanjšanje obstoječega obsega nedonosnih kreditov ter predvsem preprečiti čezmerno kopičenje nedonosnih kreditov v kreditnih institucijah v prihodnjih negotovih razmerah ali nepričakovanih gospodarskih šokih, in sicer z izboljšanjem pogojev za prodajo teh kreditov tretjim osebam na sekundarnem reguliranem trgu. Ta možnost je še posebej pomembna, ko bi se kreditne institucije soočile z nenadnim pomembnim povečanjem deleža nedonosnih kreditov, pri čemer ne bi imele dovolj resursov in strokovnega znanja za njihovo ustrezno servisiranje. S prenosom teh kreditov na specializiranega serviserja se zagotavlja kontinuiteta ustreznega servisiranja nedonosnega kredita in odnos ter komunikacija s kreditojemalcem.

Z ureditvijo čezmejnega opravljanja dejavnosti servisiranja kreditov je cilj predloga zakona tudi okrepitev razvoja sekundarnega trga nedonosnih kreditov v celotni Evropski uniji, ob hkratni zaščiti kreditojemalcev (potrošnikov).

2.2 Načela

Najpomembnejša načela predloga zakona so:

- načelo krepitve bančne unije**, ki se uresničuje z vzpostavitvijo celovite strategije reševanja velikega obsega nedonosnih kreditov in njihovega možnega kopičenja v prihodnosti, kar pripomore k zagotavljanju konkurence v bančnem sektorju in ohranjanju finančne stabilnosti in spodbujanju kreditiranja;
- načelo razvoja trgov za nedonosne bančne kredite**, ki se uresničuje z vzpostavitvijo pogojev za učinkovito upravljanje z nedonosnimi bančnimi krediti na način prodaje le-teh kupcem kreditov na učinkovitih, konkurenčnih in preglednih sekundarnih trgih. Kupci kreditov se pogosto odločijo, da bodo dejavnosti servisiranja nedonosnih kreditov oddali v zunanje izvajanje drugim subjektom, ker sami niso zmožni servisirati nedonosne kredite. In če nekaterih storitev ne morejo oddati v zunanje izvajanje, morda niso pripravljeni odkupiti kreditov od kreditnih institucij, zato je konkurenčen in povezan trg za serviserje kreditov močno povezan z razvojem konkurenčnega in povezanega trga za kupce kreditov;
- načelo učinkovitega nadzora nad izvrševanjem z zakonom opredeljenih nalog pristojnega organa**, ki se uresničuje s podeljevanjem pooblastil za nadzor pristojnemu organu, ki ta pooblastila izvaja sorazmerno.

2.3 Poglavitne rešitve

Predlog zakona bo skupaj z drugimi ukrepi ustvaril ustrezno okolje, v katerem bodo kreditne institucije lahko reševale problem nedonosnih kreditov v svojih bilancah, ter zmanjšale tveganje njihovega

prihodnjega kopičenja. Prav tako bo zakon kreditnim institucijam omogočil lažje obvladovanje nedonosnih kreditov, in sicer z izboljšanjem pogojev za prodajo kredita tretjim osebam.

Predlog zakona bo vzpodbudil razvoj sekundarnih trgov za nedonosne kredite v EU z odpravo ovir in določitvijo zaščitnih ukrepov za prenos nedonosnih kreditov s kreditnih institucij na kupce kreditov, hkrati pa bo zavaroval pravice kreditorejmalcev.

Predlog zakona določa tudi postopek za uveljavljanje pravice serviserja kreditov z dovoljenjem, da opravlja čezmejne dejavnosti, saj se s tem želi zagotoviti pravico serviserjev kreditov do opravljanja čezmejnih storitev in določitev njihovega nadzora. S pridobljenim dovoljenjem bo serviser kreditov lahko opravljal tudi čezmejne dejavnosti servisiranja kreditov v drugih državah članicah EU. Prav tako pa bodo serviserji kreditov, ki bodo dovoljenje pridobili v svoji matični državi, opravljali čezmejne dejavnosti servisiranja kreditov na ozemlju Republike Slovenije, pri čemer bo Banka Slovenije imela pristojnost na lastno pobudo opraviti nadzorne preglede v zvezi z dejavnostmi servisiranja kreditov, ki jih v Republiki Sloveniji serviser kreditov izvaja neposredno ali preko podružnice.

Ker kupci kreditov ne ustvarjajo novih kreditov, temveč, kot je določeno v predlaganem zakonu, le kupujejo že obstoječe nedonosne kreditne pogodbe na lastno odgovornost, ne vplivajo na morebitno povečanje kreditnega tveganja. Zato se od kupca kreditov ne zahteva posebno dovoljenje za odkup, kljub temu pa mora v odnosu do kreditorejmalca upoštevati predpise o varstvu potrošnikov s ciljem, da se ohranijo pravice kreditorejmalcev, ki so določene v prvotni kreditni pogodbi. Zakon s tem postavlja v ospredje predvsem varstvo potrošnikov.

II. BESEDILO ČLENOV

I. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen (predmet zakona)

(1) Ta zakon ureja:

- a) pravice in obveznosti kupca kreditov v zvezi z odkupljenim nedonosnim kreditom;
- b) pogoje za opravljanje dejavnosti servisiranja kreditov in obveznosti, ki jih mora izpolnjevati serviser kreditov ali drug subjekt, ki deluje v imenu kupca nedonosnega kredita;
- c) obveznosti kreditne institucije s sedežem v Republiki Sloveniji v zvezi s prodanim nedonosnim kreditom;
- d) nadzor nad poslovanjem kupcev in serviserjev kreditov.

(2) Ta zakon se uporablja le za nedonosen kredit, ki ga je odobrila kreditna institucija s sedežem v Evropski uniji.

2. člen (prenos aktov Evropske unije)

S tem zakonom se v pravni red Republike Slovenije prenaša Direktiva 2021/2167/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2021 o serviserjih kreditov in kupcih kreditov ter spremembi direktiv 2008/48/ES in 2014/17/EU (UL L št. 438 z dne 8. december 2021, str. 1; v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2021/2167/EU).

3. člen (pojmi)

Izrazi, uporabljeni v tem zakonu, pomenijo:

1. »dejavnost servisiranja kreditov« vključuje eno ali več naslednjih dejavnosti:
 - a) zbiranje ali izterjava zapadlih plačil kreditojemalca, povezanih s pravicami kreditodajalca, ki izhajajo iz kreditne pogodbe, ali s samo kreditno pogodbo;
 - b) ponovno pogajanje s kreditojemalcem o pogojih v zvezi s pravicami kreditodajalca, ki izhajajo iz kreditne pogodbe, ali v zvezi s samo kreditno pogodbo, ob upoštevanju navodil kupca kreditov, kadar serviser kreditov ni kreditni posrednik, kot je opredeljen v zakonu, ki ureja potrošniške kredite;
 - c) obravnavanje pritožb v zvezi s pravicami kreditodajalca, ki izhajajo iz kreditne pogodbe, ali v zvezi s samo kreditno pogodbo;
 - d) obveščanje kreditojemalca o vseh spremembah obrestnih mer, stroškov ali zapadlih plačil, povezanih s pravicami kreditodajalca, ki izhajajo iz kreditne pogodbe, ali s samo kreditno pogodbo;

2. »država članica gostiteljica« je država članica Evropske unije, v kateri je serviser kreditov ustanovil podružnico, ali kjer opravlja dejavnosti servisiranja kreditov ter država članica, kjer ima kreditojemalec prebivališče ali sedež;
3. »kreditna institucija« je kreditna institucija, kot je opredeljena v 4. členu Uredbe (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o bonitetnih zahtevah za kreditne institucije in o spremembi Uredbe (EU) št. 648/2012 (UL L št. 176 z dne 27. 6. 2013, str. 1), zadnjič popravljena s Popravkom (UL L št. 024 z dne 3. 2. 2022, str. 140) (v nadaljnjem besedilu: Uredba (EU) št. 575/2013), in na območju Republike Slovenije pomeni banko in hranilnico;
4. »kreditodajalec« je kreditna institucija, ki je odobrila kredit, ali kupec kreditov v skladu s tem zakonom;
5. »kreditojemalec« je pravna ali fizična oseba, ki je sklenila kreditno pogodbo s kreditno institucijo, vključno z njenim pravnim naslednikom ali prevzemnikom;
6. »kreditna pogodba« je pogodba, s katero kreditna institucija odobri kredit v obliki odloženega plačila, posojila ali drugega podobnega finančnega dogovora;
7. »kupec kreditov« je fizična ali pravna oseba, razen kreditne institucije, ki odkupi pravice kreditodajalca, ki izhajajo iz nedonosne kreditne pogodbe, ali odkupi nedonosno kreditno pogodbo v skladu s tem zakonom;
8. »kvalificirani delež« je kvalificirani delež, kot je opredeljen v 36. točki prvega odstavka 4. člena Uredbe (EU) št. 575/2013, in pomeni neposredni ali posredni delež v družbi, ki predstavlja 10 % ali več kapitala ali glasovalnih pravic ali ki omogoča pomemben vpliv na upravljanje zadevne družbe;
9. »matična država članica« je pri serviserju kreditov država članica Evropske unije, v kateri ima serviser kreditov sedež, in pri kupcu kreditov država članica Evropske unije, v kateri ima kupec kreditov ali njegov zastopnik prebivališče ali sedež;
10. »nedonosen kredit« je kreditna pogodba ali terjatev iz kreditne pogodbe, ki sta razvrščeni kot nedonosna izpostavljenost v skladu s 47. a členom Uredbe (EU) št. 575/2013);
11. »pogodba o servisiranju kredita« je pisna pogodba, sklenjena med kupcem kreditov in serviserjem kreditov v zvezi s storitvami, ki jih slednji opravlja v imenu kupca kreditov;
12. »ponudnik storitev servisiranja kreditov« je tretja oseba, ki jo serviser kreditov uporablja za izvajanje katere koli dejavnosti servisiranja kreditov;
13. »potrošnik« je fizična oseba, ki v kreditnih pogodbah, za katere velja ta zakon, deluje za namene zunaj svoje dejavnosti, poslovanja ali poklica;
14. »serviser kreditov« je pravna oseba, ki v imenu kupca kreditov v okviru svojega poslovanja upravlja in izvršuje pravice ter obveznosti, povezane s pravicami kreditodajalca, ki izhajajo iz nedonosnega kredita, pri čemer opravlja vsaj eno od dejavnosti servisiranja kreditov;
15. »tretja država« pomeni državo, ki ni država članica Evropske unije.

4. člen **(izjeme od uporabe zakona)**

(1) Ta zakon se ne uporablja za:

- a) dejavnosti servisiranja kreditov, ki jih izvaja:
 - kreditna institucija s sedežem v Evropski uniji;
 - upravljavec alternativnih investicijskih skladov, ki ima dovoljenje, ali je registriran v Republiki Sloveniji v skladu z zakonom, ki ureja upravljavce alternativnih investicijskih skladov, in družba za upravljanje ali investicijska družba, ki ima dovoljenje v skladu z zakonom, ki ureja investicijske sklade in družbe za upravljanje, če investicijska družba

- ni imenovala družbe za upravljanje v skladu z navedenim zakonom v imenu sklada, ki ga upravlja;
- pravna oseba, ki ni institucija iz prve alineje tega odstavka in ki je pridobila dovoljenje za opravljanje storitev potrošniškega kreditiranja v skladu z zakonom, ki ureja potrošniške kredite;
- b) dejavnosti servisiranja kreditov, ki jih ni odobrila kreditna institucija s sedežem v Evropski uniji, razen, če se kreditno pogodbo nadomesti s kreditno pogodbo, ki jo je sklenila kreditna institucija s sedežem v Evropski uniji;
- c) odkup nedonosnega kredita s strani kreditne institucije s sedežem v Evropski uniji, razen v zvezi z uporabo podatkovnih predlog v skladu z drugim odstavkom 35. člena tega zakona;
- d) dejavnosti servisiranja kreditov, ki jih izvajajo notarji, sodni izvršitelji in odvetniki s prebivališčem ali sedežem v Republiki Sloveniji, kadar opravljajo dejavnosti servisiranja kreditov v okviru svojega poklica.

(2) Ne glede na točko a) prejšnjega odstavka se ta zakon za namene zagotovitve d) točke prvega odstavka 1. člena tega zakona uporablja za subjekta iz prve ali tretje alineje prejšnjega odstavka, kadar ju kupec kreditov v skladu s tem zakonom imenuje za opravljanje dejavnosti servisiranja kreditov.

5. člen **(vpliv na druge predpise)**

(1) Ta zakon glede kreditnih pogodb, za katere se uporablja, ne vpliva na načela pogodbenega ali civilnega prava v zvezi s kreditno pogodbo ali na zaščito potrošnikov ali drugih kreditojemalcev, zlasti na podlagi Uredbe (ES) št. 593/2008 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. junija 2008 o pravu, ki se uporablja za pogodbeno obligacijska razmerja (Rim I), in Uredbe (EU) št. 1215/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. decembra 2012 o pristojnosti in priznavanju ter izvrševanju sodnih odločb v civilnih in gospodarskih zadevah ter na podlagi zakona, ki ureja varstvo potrošnikov, zakona, ki ureja potrošniške kredite, zakona, ki ureja izvršbe in zavarovanja, in stvarnopravnega zakonika.

(2) Ta zakon ne vpliva na omejitve v zvezi z odstopom terjatev iz kreditnih pogodb, določenimi v zakonu, ki ureja potrošniške kredite, in na omejitve v drugih predpisih pogodbenega ali civilnega prava v zvezi s kreditnimi pogodbami.

(3) Ta zakon ne vpliva na zahteve v zvezi z dejavnostmi servisiranja kreditov, kadar je kupec kreditov subjekt s posebnim namenom pri listinjenju, kot je opredeljen v Uredbi (EU) št. 2402/2017 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. decembra 2017 o določitvi splošnega okvira za listinjenje in o vzpostavitvi posebnega okvira za enostavno, pregledno in standardizirano listinjenje ter o spremembah direktiv 2009/65/ES, 2009/138/ES in 2011/61/EU ter uredb (ES) št. 1060/2009 in (EU) št. 648/2012 (U L L št. 347 z dne 28. decembra 2017, spremenjeno z Uredbo (EU) 2021/557 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 31. marca 2021 o spremembi Uredbe (EU) 2017/2402 o določitvi splošnega okvira za listinjenje in o vzpostavitvi posebnega okvira za enostavno, pregledno in standardizirano listinjenje kot pomoč pri okrevanju po krizi zaradi COVID-19 (U L L št. 116 z dne 6. aprila 2021), pod pogojem, da ta zakonodaja:

- a) ne vpliva na raven varstva potrošnikov, ki jo zagotavlja ta zakon, in

- b) zagotavlja, da Banka Slovenije od serviserjev kreditov s sedežem v Republiki Sloveniji prejme potrebne informacije.

II. KUPEC KREDITOV

6. člen

(pravica potencialnega kupca do prejema informacij s strani kreditne institucije)

(1) Potencialni kupec kreditov ima pravico, da mu kreditna institucija s sedežem v Republiki Sloveniji na podlagi 35. člena tega zakona zagotovi potrebne informacije v zvezi z nedonosnim kreditom in, če je ustrezno, informacije o zavarovanju s premoženjem, preden sklene pogodbo o odkupu nedonosnega kredita, da potencialni kupec teh kreditov sam oceni vrednost nedonosnega kredita in verjetnost poplačila.

(2) Potencialni kupec kreditov mora zagotavljati varstvo informacij in zaupnost poslovnih informacij, ki mu jih izroči kreditna institucija, pri čemer se smiselno uporabljajo določbe zakona, ki ureja varstvo osebnih podatkov, in določbe zakona, ki ureja bančništvo.

7. člen

(obveznosti kupca kreditov o imenovanju serviserja kreditov ali drugega subjekta)

(1) Kadar gre za odkup nedonosnega kredita, sklenjenega s potrošnikom, kupec kreditov s prebivališčem ali sedežem v Republiki Sloveniji za opravljanje dejavnosti servisiranja kreditov na dan prenosa nedonosnega kredita imenuje:

- kreditno institucijo s sedežem v Evropski uniji,
- pravno osebo, ki ni institucija iz prve alineje tega odstavka in ki je pridobila dovoljenje za opravljanje storitev potrošniškega kreditiranja v skladu z zakonom, ki ureja potrošniške kredite;
- serviserja kreditov s sedežem v Evropski uniji.

(2) Če ima kupec kreditov prebivališče ali sedež matični državi članici, ki ni Republika Slovenija, za opravljanje dejavnosti servisiranja kreditov na območju Republike Slovenije v zvezi z nedonosnim kreditom, sklenjenim s potrošnikom, na dan prenosa nedonosnega kredita imenuje subjekt prejšnjega odstavka.

(3) Prvi in drugi odstavek se ne uporabljata, če je kupec kreditov subjekt prvega odstavka.

(4) Če kupec kreditov nima prebivališča ali sedeža v Evropski uniji, njegov zastopnik, imenovan v skladu z 9. členom tega zakona, na dan prenosa nedonosnega kredita imenuje subjekt iz prvega odstavka tega člena, razen kadar je zastopnik sam tak subjekt, kadar gre za opravljanje dejavnosti servisiranja kreditov v zvezi z nedonosnim kreditom na območju Republike Slovenije, sklenjenim s:

- potrošnikom,
- samostojnim podjetnikom ali
- mikro, malim in srednjim podjetjem (v nadaljnjem besedilu: MSP), kot so opredeljena v 2. členu Priloge k Priporočilu Komisije 2003/361/ES z dne 6. maja 2003 o opredelitvi mikro, malih in srednjih podjetij (UL L 124, 20. 5. 2003).

(5) Imenovani subjekt iz prvega odstavka tega člena v imenu kupca kreditov izpolnjuje obveznosti, naložene kupcu kreditov na podlagi tega zakona in drugih predpisov. Če kupec kreditov takega subjekta ali serviserja kreditov ni imenoval, te obveznosti še naprej veljajo za kupca kreditov ali njegovega zastopnika, imenovanega v skladu z 9. členom tega zakona.

(6) Poleg določb tega zakona, določb s področja varstva potrošnikov in obligacijskih razmerij ter poleg splošnih pravil odškodninske in kazenske odgovornosti za kupca kredita ne veljajo nobene dodatne zahteve glede odkupa nedonosnih kreditov.

(7) Določbe predpisov, zlasti tiste, ki se nanašajo na izvrševanje pogodb, varstvo potrošnikov, pravice kreditojemalcev in zaupne informacije, se po prodaji nedonosnega kredita še naprej uporabljajo tudi za kupca kreditov. Prenos nedonosnega kredita na kupca kreditov ne vpliva na raven varstva, ki se v okviru veljavnih določb ter pravil s področja insolventnosti zagotavlja potrošnikom in drugim kreditojemalcem, vključno s spravi o zadolžnicah in menicah.

(8) Določbe tega zakona ne posegajo v pooblastila v zvezi s centralnim kreditnim registrom, ki ga upravlja Banka Slovenije, vključno s pooblastili za zahtevanje informacij od kupca kreditov v zvezi s kreditno pogodbo in njenim izvrševanjem.

8. člen

(obveščanje Banke Slovenije o imenovanju serviserjev kreditov ali drugih subjektov)

(1) Kadar kupec kreditov ali njegov zastopnik, imenovan v skladu z 9. členom tega zakona, za opravljanje dejavnosti servisiranja kreditov v zvezi z nedonosnim kreditom na območju Republike Slovenije imenuje subjekt iz prve do tretje alineje prvega odstavka prejšnjega člena, kupec kreditov ali njegov zastopnik Banko Slovenije obvesti o nazivu in naslovu imenovanega subjekta ali serviserja kreditov, in sicer najpozneje do začetka izvajanja dejavnosti servisiranja kreditov v zvezi z nedonosnim kreditom.

(2) Če je kupec kreditov imenoval drug subjekt, kot je določen v prvem odstavku 7. člena tega zakona, kupec kreditov ali njegov zastopnik, imenovan v skladu z 9. členom tega zakona, imenuje nov subjekt ali novega serviserja kreditov, o čemer najpozneje na datum takšne spremembe obvesti Banko Slovenije ter navede naziv in naslov novega subjekta ali serviserja kreditov, ki ga je imenoval za izvajanje dejavnosti servisiranja kreditov v zvezi z nedonosnim kreditom.

(3) Informacije iz prvega in drugega odstavka tega člena v zvezi z uporabo serviserja kreditov ali drugih subjektov Banka Slovenije brez odlašanja sporoči pristojnemu organu države članice gostiteljice, pristojnemu organu države članice, v kateri je bil kredit odobren, in pristojnemu organu matične države članice novega serviserja kreditov, če novi serviser kreditov nima sedeža v Republiki Sloveniji.

9. člen

(zastopnik kupca kreditov iz tretjih držav)

(1) Kupec kreditov, ki nima prebivališča ali sedeža v Evropski uniji, pri odkupu nedonosnega kredita, odobrenega s strani kreditne institucije s sedežem v Republiki Sloveniji pisno imenuje zastopnika, ki ima prebivališče ali sedež v Evropski uniji.

(2) Banka Slovenije se pri izvajanju nadzora poleg ali namesto na kupca kreditov lahko obrne na zastopnika iz prejšnjega odstavka pri vseh vprašanjih, povezanih z izpolnjevanjem zahtev iz tega zakona, zastopnik pa je v celoti odgovoren za izpolnjevanje obveznosti, naloženih kupcu kreditov v skladu s tem zakonom.

10. člen

(obveznost poročanja kupca kreditov Banki Slovenije v primeru prenosa nedonosnega kredita na novega kupca)

(1) Kupec kreditov oziroma njegov zastopnik, imenovan v skladu s prejšnjim členom, Banki Slovenije, dvakrat letno sporoči identifikator (LEI ali če LEI ne obstaja, matično številko v primeru pravne osebe ali davčno številko v primeru fizične osebe, novega kupca kreditov ali njegovega zastopnika, kadar je imenovan v skladu s prejšnjim členom.

(2) Če identifikator iz prejšnjega odstavka ne obstaja, kupec kreditov, oziroma njegov zastopnik, imenovan v skladu s prejšnjim členom, s prebivališčem ali sedežem v Republiki Sloveniji, Banki Slovenije dvakrat letno sporoči:

- a) identiteto novega kupca kreditov ali njegovega zastopnika, imenovanega v skladu s prejšnjim členom, ali članov posloводства novega kupca kreditov ali njegovega zastopnika in oseb, ki so imetniki kvalificiranih deležev v novem kupcu kreditov ali njegovem zastopniku, v primeru neobstoja imetnikov kvalificiranih deležev pa 10 največjih družbenikov ali delničarjev, in
- b) naslov novega kupca kreditov ali njegovega zastopnika, imenovanega v skladu s prejšnjim členom.

(3) Kupec kreditov ali njegov zastopnik, imenovan v skladu s prejšnjim členom, v zvezi s prenesenimi nedonosnimi krediti obvesti Banko Slovenije tudi o:

- a) skupnem neporavnanem znesku nedonosnih kreditov na ravni posamezne prodajne transakcije, ki predstavlja bruto znesek glavnice, obračunane obresti in druge zapadle zneske in upošteva formalno dogovorjene ukrepe restrukturiranja
- b) številu prenesenih nedonosnih kreditov in povprečnem neporavnanem znesku nedonosnega kredita na agregatni ravni;
- c) tem, ali gre za nedonosne kredite, sklenjene s potrošniki, in kadar je ustrezno o vrsti zavarovanja teh nedonosnih kreditov.

(4) Banka Slovenije lahko kadarkoli se ji zdi potrebno, vključno v primeru povečanega obsega prenosov nedonosnih kreditov, ki se lahko izvedejo v kriznem obdobju, od kupcev kreditov ali od njihovih zastopnikov, imenovanih v skladu s prejšnjim členom, zahteva četrletno zagotavljanje informacij iz prvega in drugega odstavka tega člena.

(5) Banka Slovenije brez nepotrebnega odlašanja pošlje informacije iz tega člena pristojnemu organu države članice gostiteljice in pristojnemu organu matične države članice novega kupca kreditov, če to ni Republika Slovenija.

(6) Banka Slovenije s podzakonskim predpisom podrobneje določi obveznosti poročanja iz prvega do tretjega odstavka tega člena.

III. SERVISER KREDITOV

1. DOVOLJENJE

11. člen (opravljanje dejavnosti)

(1) Serviser kreditov lahko začne opravljati dejavnosti servisiranja kreditov, ko pridobi dovoljenje Banke Slovenije v skladu s tem zakonom (v nadaljnjem besedilu: dovoljenje).

(2) Dovoljenje se izda za pet let in se po poteku vsakokrat lahko podaljša za pet let.

12. člen (pogoji za izdajo dovoljenja)

(1) Pogoji za izdajo dovoljenja so:

- a) vložnik je pravna oseba s sedežem v Republiki Sloveniji;
- b) člani organa vodenja in nadzora vložnika imajo dovolj dober ugled, kar se dokaže z naslednjim:
 - niso vpisani v kazensko evidenco in zoper njih ni vložen pravnomočen obtožni akt zaradi naklepnega kaznivega dejanja, povezanega z lastnino, finančnimi storitvami in dejavnostmi, pranjem denarja, oduševanjem, goljufijami, davčnimi kaznivimi dejanji, kršitvijo poslovne skrivnosti ali telesno nedotakljivostjo, pa tudi v zvezi z drugimi protipravnimi dejanji na podlagi predpisov, ki urejajo gospodarske družbe, stečaj, insolventnost ali varstvo potrošnikov;
 - visoka raven etičnih norm, kar pomeni, da kumulativen učinek manjših incidentov, ki lahko vključujejo tudi njihove pretekle reference, osebno integriteto, morebitne sodne in druge postopke ali postopke pred Komisijo za preprečevanje korupcije, ne vplivajo na njihov dober ugled;
 - v preteklem poslovnem sodelovanju z nadzornimi in regulativnimi organi so bili vedno transparentni, odprti in kooperativni;
 - niso kršili določb tega zakona, za katere so predpisane kazenske sankcije v skladu s 46. členom tega zakona;
 - nad njihovim premoženjem ne teče in ni tekel postopek osebnega stečaja, razen, če so jim bile odpuščene obveznosti;
- c) organ vodenja in nadzora vložnika imata kot celota ustrezno znanje in izkušnje za sposobno in odgovorno poslovanje;
- d) osebe, ki so imetniki kvalificiranih deležev vložnika, v primeru neobstoja imetnikov kvalificiranih deležev pa 10 največjih družbenikov ali delničarjev, imajo dovolj dober ugled, kar se dokaže z izpolnjevanjem zahtev iz prve in pete alineje b) točke tega odstavka;
- e) vložnik ima vzpostavljeno stabilno ureditev notranjega upravljanja, ki obsega organizacijsko strukturo z natančno opredeljenimi, preglednimi in doslednimi notranjimi razmerji glede odgovornosti, učinkovite procese upravljanja ter primerne mehanizme notranjih kontrol, upravljanja tveganj in računovodenja skladno z zakonodajo, ki ureja gospodarske družbe, skladno z zakonodajo, ki ureja pravice kreditodajalca, ki izhajajo iz

kreditne pogodbe ali samo kreditno pogodbo, in skladno z Uredbo (EU) 2016/679 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. aprila 2016 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov ter o razveljavitvi Direktive 95/46/ES (UL L št. 119 z dne 4. maja 2016), (v nadaljnjem besedilu: Uredba (EU) 2016/679) tako, da kreditojemalcu zagotavlja resnične, pravilne, jasne in preverljive izračune celotnega dolga ali posameznega obroka in informacije v zvezi s kreditno pogodbo ali spremembami pogojev, v zvezi s stroški in zavarovanji kreditojemalca, kot je opredeljeno v zakonu, ki ureja potrošniške kredite, ter v skladu zakonom, ki ureja izvršbe in zavarovanja, ter stvarnopravnim zakonikom;

- f) vložnik uporablja ustrezno politiko za zagotovitev skladnosti s pravili za varstvo ter pošteno in vestno obravnavanje kreditojemalcev, vključno z upoštevanjem njihovega finančnega položaja ter deluje v skladu z dobro poslovno prakso in skladno z zakonom, ki ureja varstvo potrošnikov, zakonom, ki ureja potrošniške kredite, in zakonom, ki ureja izvršbe in zavarovanja, ter stvarnopravnim zakonikom;
- g) vložnik ima vzpostavljene ustrezne in posebne notranje postopke, ki zagotavljajo evidentiranje in obravnavanje pritožb kreditojemalcev;
- h) vložnik ima vzpostavljene ustrezne postopke za preprečevanje pranja denarja in financiranja terorizma, kadar zakon, ki ureja preprečevanje pranja denarja in financiranje terorizma, določa, da je vložnik zavezanec po tem zakonu;
- i) vložnik izpolnjuje zahteve glede poročanja in javnega razkrivanja skladno z veljavno zakonodajo;
- j) vložnik ne opravlja in ni opravljal dejavnosti servisiranja kreditov v zvezi z nedonosnim kreditom brez dovoljenja Banke Slovenije, v primeru, ko je zavezan pridobiti dovoljenje po tem zakonu.

13. člen **(zahteva za izdajo dovoljenja)**

Zahtevi za izdajo dovoljenja se priloži:

- dokazilo o pravnem statusu vložnika, izpis iz sodnega registra oziroma drugega ustreznega javnega registra, iz katerega so razvidni podatki, vpisani v register, in kopijo akta o ustanovitvi;
- naslov sedeža vložnika;
- navedbo članov organov vodenja in nadzora vložnika in oseb, ki so imetniki kvalificiranih deležev vložnika, ali v primeru neobstoja imetnikov kvalificiranih deležev, 10 največjih družbenikov ali delničarjev vložnika;
- dokazilo, da organa vodenja in nadzora vložnika izpolnjujeta pogoje iz b) in c) točke prvega odstavka 12. člena tega zakona;
- dokazilo, da osebe, ki so imetniki kvalificiranega deleža vložnika ali v primeru neobstoja imetnikov kvalificiranih deležev, 10 največjih družbenikov ali delničarjev vložnika, izpolnjujejo pogoje iz d) točke prvega odstavka 12. člena tega zakona;
- dokazilo o ureditvah upravljanja in mehanizmih notranjih kontrol iz e) točke prvega odstavka 12. člena tega zakona;
- dokazilo o politikah iz f) točke prvega odstavka 12. člena tega zakona;
- dokazilo o notranjih postopkih iz g) točke prvega odstavka 12. člena tega zakona;
- dokazilo o postopkih iz h) točke prvega odstavka 12. člena tega zakona;

- pogodbe o zunanjem izvajanju iz 20. člena tega zakona;
- poslovni načrt vložnika za prva tri leta poslovanja, ki mora vključevati njegov finančni načrt;
- soglasje vložnika, da za namen postopka izdaje dovoljenja in izvajanja nadzora skladno s tem zakonom dovoljuje vpogled in pridobitev podatkov iz uradnih evidenc glede izpolnjevanja pogojev za opravljanje dejavnosti servisiranja kreditov po tem zakonu.

14. člen (izdaja dovoljenja)

(1) Banka Slovenije v 45 dneh od prejema zahteve za izdajo dovoljenja preveri, ali je zahteva popolna.

(2) Banka Slovenije v 90 dneh od prejema zahteve ali, če je zahteva nepopolna, v 90 dneh od prejema zahtevanih dopolnitev, izda odločbo o izdaji dovoljenja.

(3) Če Banka Slovenije ugotovi, da procesne predpostavke za odločanje o zahtevi niso izpolnjene in pomanjkljivosti ni mogoče odpraviti, s sklepom zavrže zahtevo.

(4) Če Banka Slovenije ugotovi, da procesne predpostavke za odločanje o zahtevi niso izpolnjene in je pomanjkljivosti mogoče odpraviti, s sklepom pozove vložnika, da pomanjkljivosti odpravi v roku 15 dni. Če vložnik pomanjkljivosti v roku ne odpravi, Banka Slovenije s sklepom zavrže zahtevo.

(5) V postopku odločanja o zahtevi lahko Banka Slovenije vložnika pozove tudi, da ji v roku 15 dni predloži dodatne dokaze, če so ti potrebni za ugotovitev dejstev, ki so pomembna za odločitev o zahtevi.

(6) Banka Slovenije izda odločbo, s katero zavrne zahtevo, če vložnik v roku, določenem v prejšnjem odstavku, ne predloži zahtevanih podatkov ali listin.

(7) Če namerava Banka Slovenije zavrniti zahtevo za izdajo dovoljenja na podlagi dejstev ali dokazov, ki jih ni predlagal vložnik, mora pred izdajo odločbe o zavrnitvi zahteve vložniku dati možnost, da se v roku 15 dni izjavi o dejstvih in okoliščinah, ki so pomembni za to odločitev. Rok za izdajo odločbe Banke Slovenije ne teče od vročitve poziva do izteka roka za izjavo oziroma do prejema izjave, če je bila ta posredovana v roku, določenim s pozivom.

(8) Če Banka Slovenije zavrne ali zavrže zahtevo za izdajo dovoljenja ali če Banka Slovenije v roku iz drugega odstavka tega člena v zvezi z zahtevo ne sprejme nobene odločitve, ima vložnik pravico do sodnega varstva.

15. člen (prenehanje ali odvzem dovoljenja)

(1) Serviserju kreditov preneha veljati dovoljenje, če:

- ni začel z opravljanjem dejavnosti servisiranja kreditov v 12 mesecih od izdaje dovoljenja;
- se je izrecno odrekel dovoljenju;

- je prekinil opravljanje dejavnosti servisiranja kreditov za več kot 12 mesecev.
- (2) Banka Slovenije v primerih iz prejšnjega odstavka izda ugotovitveno odločbo.
- (3) Banka Slovenije z odločbo odvzame dovoljenje serviserju kreditov v naslednjih primerih:
- serviser kreditov je pridobil dovoljenje na podlagi neresničnih izjav oziroma podatkov ali na kakršen koli drug nedovoljen način;
 - serviser kreditov ne izpolnjuje več pogojev za izdajo dovoljenja za opravljanje dejavnosti servisiranja kreditov iz prvega odstavka 12. člena tega zakona;
 - serviser kreditov ravna v nasprotju z določbami tega zakona ali pravili o varstvu potrošnikov;
 - če je obveščena o tem, da je serviser kreditov, ki skladno s tem zakonom opravlja čezmejne dejavnosti servisiranja kreditov, resno prekršil določbe tega zakona ali druga veljavna pravila o varstvu potrošnikov države članice gostiteljice ali države članice, v kateri je bil kredit odobren.
- (4) Če vložniku dovoljenje preneha v skladu s prvim odstavkom tega člena ali se mu dovoljenje odvzame v skladu s prejšnjim odstavkom, Banka Slovenije nemudoma obvesti pristojni organ države članice gostiteljice, v primerih, kadar serviser kreditov opravlja storitve na podlagi 24. člena tega zakona, pa tudi pristojni organ države članice, v kateri je bil kredit odobren, kadar to ni država članica gostiteljica ali Republika Slovenija.

16. člen

(prepoved sprejemanja in hrambe sredstev)

Serviser kreditov pri opravljanju dejavnosti servisiranja kreditov ne sme sprejemati in hraniti sredstev kreditogemalcev, tudi če država članica gostiteljica to dovoljuje.

17. člen

(register serviserjev kreditov)

(1) Banka Slovenije vzpostavi in vzdržuje register serviserjev kreditov (v nadaljevanju: register) z dovoljenjem za opravljanje dejavnosti servisiranja kreditov na območju Republike Slovenije, vključno s serviserji kreditov, ki opravljajo čezmejne dejavnosti servisiranja kreditov na območju Republike Slovenije v skladu z določbami tega zakona, ter podatkom o njihovi državi članici.

(2) V register se vpiše serviserja kreditov, ko je odločba o izdaji ali podaljšanju dovoljenja dokončna.

(3) Kadar Banka Slovenije od pristojnega organa matične države članice prejme informacije, da bo serviser kreditov, ki je dovoljenje za opravljanje dejavnosti servisiranja kreditov pridobil v matični državi članici, opravljal dejavnosti servisiranja kreditov v Republiki Sloveniji, serviserja kreditov v register vpiše na dan, ko pristojnemu organu matične države članice serviserja potrdi prejem informacij v skladu s petim odstavkom 26. člena tega zakona.

(4) Banka Slovenije za vzpostavitev in vzdrževanje registra serviserjev kreditov uporablja EBA smernice.

(5) Register iz prvega odstavka tega člena je javno dostopen na spletni strani Banke Slovenije in se redno posodablja. Kadar serviserju kreditov preneha veljati dovoljenje ali mu ga Banka Slovenije odvzame v skladu s 15. členom tega zakona, Banka Slovenije nemudoma posodobi register.

2. POGODBENO RAZMERJE MED SERVISERJEM KREDITOV IN KUPCEM KREDITOV

18. člen **(pogodba o servisiranju kreditov)**

(1) Kadar kupec kreditov ne izvaja sam dejavnosti servisiranja kreditov, navedenih v prvi točki 3. člena tega zakona, imenovani serviser kreditov svoje dejavnosti servisiranja kreditov na območju Republike Slovenije v zvezi z nedonosnim kreditom opravlja na podlagi pogodbe o servisiranju kreditov, sklenjene s kupcem kreditov na podlagi določb tega zakona.

(2) V pogodbi o servisiranju kreditov iz prejšnjega odstavka se določi naslednje:

- a) podroben opis dejavnosti servisiranja kreditov, ki jih bo izvajal serviser kreditov;
- b) višina nadomestila, ki ga prejme serviser kreditov, ali način izračuna nadomestila;
- c) obseg pooblastila, v okviru katerega lahko serviser kreditov zastopa kupca kreditov v odnosu do kreditojemalca;
- d) zaveza obeh strank, da bosta delovali v skladu s pravom, ki velja za pravice kreditodajalca, ki izhajajo iz kreditne pogodbe, ali samo kreditno pogodbo, vključno v zvezi z varstvom potrošnikov in zaupnih informacij;
- e) določba, s katero se zahteva pošteno in vestno obravnavanje kreditojemalcev.

(3) Pogodba o servisiranju kreditov iz prvega odstavka tega člena vsebuje določbo, da serviser kreditov obvesti kupca kreditov pred oddajo katerekoli od dejavnosti servisiranja kreditov v zunanje izvajanje.

19. člen **(vodenje evidenc)**

(1) Serviser kreditov 10 let od datuma prenehanja pogodbe o servisiranju kreditov iz prvega odstavka prejšnjega člena vodi in vzdržuje naslednje evidence:

- a) pisno korespondenco s kupcem kreditov in kreditojemalcem, ki vključuje tako elektronsko komunikacijo kot komunikacijo na papirju;
- b) navodila, prejeta od kupca kreditov v zvezi z nedonosnim kreditom, ki ga upravlja in izvršuje v imenu kupca kreditov;
- c) pogodbo o servisiranju kreditov.

(2) Serviser kreditov na zahtevo Banki Slovenije predloži evidence iz prejšnjega odstavka.

3. ODDAJANJE DEJAVNOSTI SERVISIRANJA KREDITOV V ZUNANJE IZVAJANJE

20. člen **(pogodba o zunanjem izvajanju servisiranja kreditov)**

(1) Za oddajanje dejavnosti servisiranja kreditov v zunanje izvajanje skleneta serviser kreditov in ponudnik storitev servisiranja kreditov pisno pogodbo, s katero se od ponudnika storitev servisiranja kreditov zahteva, da izpolnjuje določbe tega zakona, ki se nanašajo na serviserja kreditov, in da ravna v skladu s predpisi, ki se uporabljajo za pravice kreditodajalca ali za samo kreditno pogodbo.

(2) Pogodbeno razmerje med serviserjem kreditov in kupcem kreditov ter obveznosti serviserja kreditov do kupca kreditov ali kreditojemalcev se v primeru sklenitve pogodbe o zunanjem izvajanju s ponudnikom storitev servisiranja kreditov ne spremeni.

(3) Serviser kreditov ne sme oddati sočasno vseh dejavnosti servisiranja kreditov v zunanje izvajanje ponudniku storitev servisiranja kreditov.

(4) Serviser kreditov ima neposreden dostop do vseh informacij v zvezi z dejavnostmi servisiranja kreditov, oddanimi v zunanje izvajanje ponudniku storitev servisiranja kreditov. Po prenehanju pogodbe o zunanjem izvajanju serviser kreditov zagotavlja strokovno znanje in vire, da lahko izvaja dejavnosti servisiranja kreditov, ki so bile pred tem oddane v zunanje izvajanje.

21. člen **(odgovornosti serviserja kreditov pri oddajanju dejavnosti servisiranja kreditov v zunanje izvajanje)**

(1) Kadar serviser kreditov v skladu s tem zakonom uporablja ponudnika storitev servisiranja kreditov za opravljanje katerekoli izmed dejavnosti servisiranja kreditov, serviser kreditov ostane v celoti odgovoren za izpolnjevanje vseh obveznosti, kot izhajajo iz tega zakona.

(2) Oddajanje nekaterih dejavnosti servisiranja kreditov v zunanje izvajanje ne sme vplivati na skladnost dejavnosti servisiranja kreditov v zvezi z nedonosnim kreditom z zahtevami iz dovoljenja.

(3) Oddajanje dejavnosti servisiranja kreditov v zunanje izvajanje ponudniku storitev servisiranja kreditov nadzornim organom ne sme preprečevati izvajanja nadzora nad serviserjem kreditov v skladu z 29. in 40. členom tega zakona.

(4) Zunanje izvajanje dejavnosti servisiranja kreditov ne sme škodovati kakovosti ali zanesljivosti notranjih kontrol, ki jih izvaja serviser kreditov, in ne sme povečevati operativnega tveganja ali škodovati nadaljnjemu izvajanju njegovih dejavnosti servisiranja kreditov.

(5) Serviser kreditov, ki opravlja dejavnost servisiranja kreditov na območju Republike Slovenije, obvesti Banko Slovenije in, kadar je ustrezno, pristojni organ države članice gostiteljice, pred oddajo katere koli dejavnosti servisiranja kreditov v zunanje izvajanje v skladu s prejšnjim in tem členom.

22. člen
(vodenje evidenc in obveščanje v primeru zunanjega izvajanja)

(1) Serviser kreditov hrani pogodbo o zunanjem izvajanju iz prvega odstavka 20. člena 10 let od datuma njenega prenehanja ter v tem roku vodi in vzdržuje evidence o ustreznih navodilih, posredovanih ponudniku storitev servisiranja kreditov.

(2) Serviser kreditov in ponudnik storitev servisiranja kreditov predložita informacije iz prejšnjega odstavka Banki Slovenije na njeno zahtevo.

23. člen
(prepoved sprejemanja in hranjenja sredstev v primeru zunanjega izvajanja)

Ponudniki storitev servisiranja kreditov skladno s tem zakonom ne smejo sprejemati in hraniti sredstev kreditojemalcev.

4. ČEZMEJNE DEJAVNOSTI SERVISIRANJA KREDITOV

24. člen
(svoboda opravljanja dejavnosti servisiranja kreditov v državi članici gostiteljici)

(1) Serviser kreditov, ki je v Republiki Sloveniji pridobil dovoljenje v skladu s tem zakonom, lahko v državi članici gostiteljici opravlja tiste storitve, ki so navedene v dovoljenju.

25. člen
(predložitev informacij Banki Slovenije)

(1) Kadar namerava serviser kreditov, ki je pridobil dovoljenje v skladu s tem zakonom, opravljati storitve v državi članici gostiteljici, Banki Slovenije predloži naslednje informacije:

- a) državo članico gostiteljico, v kateri namerava opravljati storitve, in, kadar serviser kreditov te informacije že pozna, državo članico, v kateri je bil kredit odobren, če se ta razlikuje od države članice gostiteljice in to ni Republika Slovenija;
- b) kadar je ustrezno, naslov podružnice serviserja kreditov, ustanovljene v državi članici gostiteljici;
- c) kadar je ustrezno, naziv in naslov ponudnika storitev servisiranja kreditov v državi članici gostiteljici;
- d) podatke o osebah, odgovornih za opravljanje dejavnosti servisiranja kreditov v državi članici gostiteljici;
- e) kadar je ustrezno, podrobnosti o ukrepih, sprejetih za prilagoditev notranjih postopkov, ureditev upravljanja in mehanizmov notranjih kontrol serviserja kreditov skladno z 12. členom tega zakona za zagotovitev skladnosti z zakonodajo države članice gostiteljice;
- f) opis postopkov, vzpostavljenih za zagotovitev skladnosti s pravili v zvezi s preprečevanjem pranja denarja in financiranja terorizma, kadar zakon države članice gostiteljice, ki ureja

- področje preprečevanja pranja denarja in financiranja terorizma, določa, da so serviserji kreditov zavezanci za namen preprečevanja pranja denarja in financiranja terorizma;
- g) da ima serviser kreditov vzpostavljene pogoje za komuniciranje v jeziku države članice gostiteljice ali v jeziku kreditne pogodbe;
 - h) da serviser kreditov v Republiki Sloveniji skladno s tem zakonom nima dovoljenja za sprejemanje in hrambo sredstev kreditojemalcev.

(2) Serviser kreditov Banko Slovenije v roku 30 dni obvesti o vsakršni kasnejši spremembi informacij iz prejšnjega odstavka.

26. člen **(obveznost Banke Slovenije v zvezi s sporočanjem informacij)**

(1) Banka Slovenije v 45 dneh po prejemu informacij iz prvega odstavka prejšnjega člena te informacije pisno posreduje pristojnemu organu države članice gostiteljice in zahteva potrditev prejema brez odlašanja.

(2) Banka Slovenije v 14 dneh pisno obvesti serviserja kreditov o datumu, ko so bile informacije sporočene pristojnemu organu države članice gostiteljice.

(3) Banka Slovenije v 14 dneh pisno obvesti serviserja kreditov o:

1. datumu, ko pristojni organ države članice gostiteljice potrdi prejem informacij, ali
2. poteku dveh mesecev od datuma predložitve informacij iz prejšnjega člena pristojnemu organu države članice gostiteljice, če pristojni organ države gostiteljice ne potrdi prejema.

(4) Banka Slovenije pisno posreduje vse informacije iz prvega odstavka prejšnjega člena tudi pristojnemu organu države članice, v kateri je bil kredit odobren, če to ni država članica gostiteljica ali Republika Slovenija.

(5) Kadar Banka Slovenije od pristojnega organa druge države članice prejme informacije, da bo serviser kreditov, ki je dovoljenje za opravljanje dejavnosti servisiranja kreditov pridobil v svoji matični državi, opravljal dejavnosti servisiranja kreditov v Republiki Sloveniji, Banka Slovenije prejem informacij brez odlašanja potrdi pristojnemu organu matične države članice serviserja kreditov.

27. člen **(pravica do sodnega varstva)**

Serviser kreditov, ki je v Republiki Sloveniji pridobil dovoljenje v skladu s tem zakonom, ima pravico do sodnega varstva, kadar Banka Slovenije ne sporoči informacij skladno s prvim odstavkom prejšnjega člena.

28. člen **(začetek opravljanja dejavnosti servisiranja kreditov v državi članici gostiteljici)**

Serviser kreditov, ki je v Republiki Sloveniji pridobil dovoljenje v skladu s tem zakonom, lahko začne opravljati dejavnosti servisiranja kreditov skladno s tem zakonom v državi članici gostiteljici v tistem od spodnjih trenutkov, ki nastopi prej:

- a) od obvestila Banke Slovenije iz 1. točke tretjega odstavka 26. člena tega zakona;
- b) od obvestila Banke Slovenije iz 2. točke tretjega odstavka 26. člena tega zakona.

29. člen

(pristojnosti Banke Slovenije glede serviserja kreditov, ki z dovoljenjem, pridobljenim v Republiki Sloveniji, opravlja čezmejne dejavnosti servisiranja kreditov)

(1) Banka Slovenije je pristojna in odgovorna za izvajanje nadzora, pregleda in ocene, ali serviser kreditov z dovoljenjem, pridobljenim v Republiki Sloveniji, ki opravlja dejavnosti servisiranja kreditov v državi članici gostiteljici, izpolnjuje zahteve iz tega zakona. V zvezi z oceno izvajanja zahtev se uporabljajo določbe 43. člena tega zakona.

(2) Nadzor iz prejšnjega odstavka vključuje pristojnost Banke Slovenije za izrekanje ukrepov za odpravo ugotovljenih nepravilnosti in vodenje v zvezi z zahtevami iz tega zakona in za vodenje in odločanje v postopkih o prekrških, storjenih po temu zakonu.

(3) Banka Slovenije sporoči ukrepe iz prejšnjega odstavka pristojnemu organu države članice gostiteljice in, kadar je to primerno, pristojnemu organu države članice, v kateri je bil kredit odobren, če to ni država članica gostiteljica ali Republika Slovenija.

(4) Če serviser kreditov z dovoljenjem, pridobljenim v Republiki Sloveniji, opravlja dejavnosti servisiranja kreditov v državi članici gostiteljici, Banka Slovenije in pristojni organ države članice gostiteljice ter, kadar je to primerno, države članice, v kateri je bil kredit odobren, če to ni država članica gostiteljica ali Republika Slovenija, tesno sodelujejo pri izvajanju svojih funkcij in dolžnosti, zlasti pri izvajanju preverjanj, preiskav in pregledov v poslovnih prostorih serviserja kreditov.

(5) Banka Slovenije lahko za opravljanje pregleda dejavnosti servisiranja kreditov v poslovnih prostorih serviserja kreditov državi članici gostiteljici, ali pri ponudniku storitev servisiranja kreditov, imenovanem v državi članici gostiteljici, in pri izvajanju svojih funkcij in dolžnosti iz tega zakona zaprosi pristojni organ države članice gostiteljice za pomoč pri izvajanju pregleda. Pristojni organ pregled v sodelovanju z Banko Slovenije opravi v skladu s pravom, ki velja v državi članici gostiteljici.

(6) Če pristojni organ države članice gostiteljice Banki Slovenije pošlje dokaze, da serviser kreditov, ki opravlja dejavnosti servisiranja kreditov na njenem ozemlju na podlagi dovoljenja, pridobljenega v Republiki Sloveniji, krši zakonodajo, Banka Slovenije na podlagi prejetih dokazov sprejme ustrezne ukrepe, vključno s sankcijami, brez poseganja v pooblastila pristojnih organov države članice gostiteljice v zvezi s serviserjem kreditov v skladu s predpisi države gostiteljice, ki se uporabljajo za kredit ali kreditno pogodbo.

(7) Banka Slovenije najpozneje v dveh mesecih od datuma prejema dokazov iz prejšnjega odstavka sporoči pristojnemu organu države članice gostiteljice, ki je posredoval dokaze, podrobnosti o vseh upravnih ali drugih postopkih, začelih v zvezi z dokazi, ki jih je predložila država članica gostiteljica, ali o vseh sankcijah in popravnihih ukrepih, naloženih serviserju kreditov, ter pristojni organ o poteku redno obvešča ali pa sporoči utemeljeno odločitev, zakaj niso bili sprejeti nobeni ukrepi.

(8) Če Banka Slovenije s strani pristojnega organa države članice, v kateri je bil kredit odobren, če to ni država članica gostiteljica ali Republika Slovenija, prejme dokaze, da serviser kreditov, ki je dovoljenje pridobil v Republiki Sloveniji, krši obveznosti iz tega zakona ali iz predpisov, ki urejajo kredite in kreditne pogodbe v državi članici, Banka Slovenije na podlagi prejetih dokazov sprejme ustrezne ukrepe, vključno s sankcijami, brez poseganja v pooblastila pristojnega organa države članice, v kateri je bil kredit odobren, če to ni država članica gostiteljica ali Republika Slovenija.

30. člen

(začetek opravljanja dejavnosti serviserja kreditov, ki opravlja čezmejne dejavnosti servisiranja kreditov na območju Republike Slovenije)

(1) Serviser kreditov, ki je dovoljenje za opravljanje dejavnosti servisiranja kreditov pridobil v matični državi članici, lahko začne izvajati dejavnosti servisiranja kreditov v Republiki Sloveniji kot državi članici gostiteljici skladno s tem zakonom v tistem od spodnjih trenutkov, ki nastopi prej:

- a) od obvestila pristojnega organa matične države članice, da je Banka Slovenije potrdila prejem informacij, zahtevanih za čezmejne dejavnosti servisiranja kreditov ali
- b) od obvestila pristojnega organa matične države članice o poteku dveh mesecev od predložitve informacij, zahtevanih za čezmejne dejavnosti servisiranja kreditov Banki Slovenije, če prejema ni potrdila.

31. člen

(pristojnosti Banke Slovenije glede serviserja kreditov, ki opravlja čezmejne dejavnosti servisiranja kreditov na območju Republike Slovenije)

(1) V primeru, ko serviser kreditov, ki je dovoljenje za opravljanje dejavnosti servisiranja kreditov pridobil v matični državi članici, izvaja dejavnosti servisiranja kreditov v Republiki Sloveniji, Banka Slovenije pristojnemu organu matične države članice na njegovo prošnjo pomaga pri izvajanju pregledov serviserja kreditov ali, kadar je ustrezno, ponudnika storitev servisiranja kreditov. Banka Slovenije ima pravico, da v vsakem posameznem primeru sprejme najprimernejše ukrepe, da zadosti prošnji za pomoč pristojnega organa matične države članice. Za pregled v poslovnih prostorih serviserja kreditov ali ponudnika storitev servisiranja kreditov se smiselno uporabljajo določbe zakona, ki ureja bančništvo, o ukrepih nadzora.

(2) Če Banka Slovenije v imenu pristojnega organa matične države članice serviserja kreditov, ki je dovoljenje za opravljanje dejavnosti servisiranja kreditov pridobil v matični državi članici, na njegovo prošnjo izvede pregled pravilnosti servisiranja kreditov v Republiki Sloveniji, o svojih ugotovitvah brez odlašanja pisno obvesti pristojni organ matične države članice.

(3) Banka Slovenije kot pristojni organ države članice gostiteljice lahko na lastno pobudo izvaja preverjanja, preglede in preiskave v zvezi z dejavnostmi servisiranja kreditov, ki jih v skladu tem zakonom v Republiki Sloveniji opravlja serviser kreditov, ki je dovoljenje za opravljanje dejavnosti servisiranja kreditov pridobil v matični državi članici. Banka Slovenije rezultate teh preverjanj, pregledov in preiskav brez odlašanja pisno pošlje pristojnemu organu matične države članice.

(4) Če Banka Slovenije pri nadzoru nad serviserjem kreditov iz matične države članice na podlagi dokazil ugotovi, da serviser kreditov, ki v Republiki Sloveniji opravlja dejavnosti

servisiranja kreditov, krši določbe zakonodaje, te dokaze pošlje pristojnemu organu matične države članice in zahteva, da ta sprejme ustrezne ukrepe, brez poseganja v pooblastila Banke Slovenije v zvezi s serviserjem kreditov v skladu zakonom, ki ureja varstvo potrošnikov, zakonom, ki ureja potrošniške kredite, in zakonom, ki ureja izvršbe in zavarovanja ter stvarnopravnim zakonikom.

(5) Če pristojni organ matične države članice v roku meseca dni po prejemu obvestila Banke Slovenije iz prejšnjega odstavka ne sprejme nobenih ukrepov, ali če serviser kreditov, ki opravlja dejavnosti servisiranja kreditov v Republiki Sloveniji, kljub sprejetim ukrepom s strani pristojnega organa matične države članice še naprej krši določbe tega zakona ali zakona, ki ureja varstvo potrošnikov, zakona, ki ureja potrošniške kredite, zakona, ki ureja izvršbe in zavarovanja, ali stvarnopravnega zakonika, lahko Banka Slovenije po ponovnem predhodnem obvestilu pristojnega organa matične države članice serviserju kreditov izreče sankcije za prekrške v skladu z zakonom, ki ureja prekrške in ukrepe za odpravo ugotovljenih nepravilnosti z namenom zagotovitve izpolnjevanja veljavnih zahtev, če nastopi kateri koli izmed primerov:

- a) serviser kreditov ni sprejel ustreznih in učinkovitih ukrepov za odpravo kršitve v razumnem času ali
- b) v nujnem primeru, ko je ob zaznavi resne grožnje kolektivnim interesom kreditorejmalcev, potrebno takojšnje ukrepanje.

(6) Banka Slovenije lahko v primerih iz prejšnjega odstavka:

- serviserju kreditov iz četrtega odstavka tega člena izreče začasno prepoved nadaljnega opravljanja dejavnosti servisiranja kreditov v Republiki Sloveniji, dokler pristojni organ matične države članice ne sprejme odločitve ali dokler serviser kreditov ne sprejme in izvede ukrepov za odpravo ugotovljenih nepravilnosti in takoj po izdani odredbi o začasni prepovedi obvesti Evropsko komisijo in Evropski bančni organ o sprejetem ukrepu, ali zadevo predloži Evropskemu bančnemu organu in zaprosi za pomoč v skladu z 19. členom Uredbe (EU) št. 1093/2010 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2010 o ustanovitvi Evropskega nadzornega organa (Evropski bančni organ) in o spremembi Sklepa št. 716/2009/ES ter razveljavitvi Sklepa Komisije 2009/78/ES (UL L št. 31, z dne 15. 12. 2010; v nadaljnjem besedilu: Uredba (EU) št. 1093/2010).

(7) Če je bil kredit odobren v Republiki Sloveniji in ima Banka Slovenije dokaze, da serviser kreditov, ki je dovoljenje za opravljanje servisiranja kreditov pridobil v matični državi članici, ki ni Republika Slovenija, krši določbe tega zakona, zakona, ki ureja potrošniške kredite, zakona, ki ureja varstvo potrošnikov, zakona, ki ureja izvršbe in zavarovanja, ali stvarnopravnega zakonika, te dokaze pošlje pristojnemu organu matične države serviserja kreditov in zahteva, da ta sprejme ustrezne ukrepe, brez poseganja v pooblastila Banke Slovenije po tem zakonu.

IV. ODNOSI KUPCA KREDITOV, SERVISERJA KREDITOV ALI IMENOVANEGA SUBJEKTA S KREDITOJEMALCEM

32. člen (odnosi do kreditorejmalca)

Kupec kreditov in serviser kreditov v odnosu do kreditorejmalca:

- a) ravnata v dobri veri, pravično in strokovno;
- b) kreditojemalcu zagotavljata informacije, ki niso zavajajoče, nejasne ali lažne;
- c) spoštujeta in varujeta zaupne informacije in osebne podatke kreditojemalca;
- d) komunicirata s kreditojemalcem na način, ki ne pomeni nadlegovanja, prisile ali neprimernega vplivanja.

33. člen

(sporočanje informacij kreditojemalcu v zvezi z nedonosnim kreditom)

Po prenosu nedonosnega kredita na kupca kreditov, kupec kreditov oziroma subjekt iz prve ali druge alineje prvega odstavka 7. člena tega zakona s sedežem v Republiki Sloveniji ali serviser kreditov s sedežem v Republiki Sloveniji, kadar je imenovan za opravljanje dejavnosti servisiranja kreditov, pred prvo izterjavo dolga ali na zahtevo kreditojemalca pošlje kreditojemalcu sporočilo na papirju ali na drugem trajnem nosilcu informacij v jeziku, ki je jasen in razumljiv širši javnosti, vsaj:

- a) informacijo o prenosu nedonosnega kredita, ki je bil izveden, vključno z datumom prenosa;
- b) identifikacijske in kontaktne podatke o kupcu kreditov;
- c) identifikacijske in kontaktne podatke o serviserju kreditov ali drugem subjektu, kadar je bil imenovan v skladu s 7. členom tega zakona;
- d) kopijo dovoljenja za serviserja kreditov, izdanega na podlagi 14. člena tega zakona, kadar je bil imenovan v skladu s 7. členom tega zakona;
- e) identifikacijske in kontaktne podatke o ponudniku storitev servisiranja kreditov, kadar je to ustrezno;
- f) kontaktne podatke o osebi pri kupcu kreditov ali pri serviserju kreditov ali drugem subjektu, kadar je bil imenovan v skladu s 7. členom tega zakona, ali kadar je ustrezno, pri ponudniku storitev servisiranja kreditov, pri kateri kreditojemalec lahko pridobi informacije, pri čemer morajo biti kontaktni podatki o tej osebi predstavljeni na vidnem mestu;
- g) informacijo o zapadlih zneskih, ki jih mora kreditojemalec plačati v trenutku sporočila, z navedbo zapadlih zneskov glavnice, obresti, provizij in drugih stroškov;
- h) izjavo, da se v zvezi s prenosom nedonosnega kredita še naprej uporablja pravo, ki ureja zlasti izvrševanje pogodb, varstvo potrošnikov, pravice kreditojemalca in kazensko odgovornost;
- i) naziv, naslov in kontaktne podatke o pristojnem organu države članice, v kateri ima kreditojemalec prebivališče ali sedež, in pri katerih lahko kreditojemalec vloži pritožbo zaradi ravnanj, ki so v nasprotju z določbami tega zakona.

34. člen

(nadaljnja komunikacija)

(1) Kupec kreditov ali imenovani subjekt iz prve ali druge alineje prvega odstavka 7. člena tega zakona ali serviser kreditov, kadar je imenovan za opravljanje dejavnosti servisiranja kreditov na območju Republike Slovenije, pri vsakokratni nadaljnji komunikaciji s kreditojemalcem navede kontaktne podatke o osebi, kot je navedeno v f) točki prejšnjega člena. Kadar gre za prvo sporočilo po imenovanju novega serviserja kreditov, se vključijo tudi informacije iz c) in d) točke prejšnjega člena.

(2) Določbe prejšnjega člena in prejšnjega odstavka ne vplivajo na morebitne druge veljavne zakonske, pogodbene ali druge določbe glede sporočanja informacij kreditojemalcu.

V. OBVEZNOSTI KREDITNE INSTITUCIJE

35. člen

(posredovanje informacij kreditne institucije v zvezi z nedonosnim kreditom kupcu kreditov)

(1) Kreditna institucija, ki opravlja dejavnost na območju Republike Slovenije, pred sklenitvijo pogodbe o prodaji nedonosnega kredita ali portfelja nedonosnih kreditov potencialnemu kupcu zagotovi potrebne informacije v zvezi z nedonosnim kreditom in, če je ustrezno, informacije o zavarovanju s premoženjem, z uporabo podatkovnih predlog iz izvedbenih tehničnih standardov, ki jih sprejme Evropska komisija na podlagi prvega odstavka 15. člena Uredbe (EU) št. 1093/2010.

(2) Podatkovne predloge iz prejšnjega odstavka kreditna institucija uporabi za kreditne pogodbe, sklenjene 1. julija 2018 ali pozneje, ki so postale nedonosne po 28. decembru 2021. Za kreditne pogodbe, sklenjene med 1. julijem 2018 in datumom začetka veljavnosti izvedbenih tehničnih standardov iz prejšnjega odstavka, kreditne institucije izpolnijo predlogo za podatke z informacijami, ki so jim že na voljo.

(3) Kreditne institucije, ki opravljajo dejavnost na območju Republike Slovenije, uporabljajo podatkovne predloge iz prvega odstavka tega člena tudi za izmenjavo informacij ob prenosu nedonosnega kredita na drugo kreditno institucijo.

36. člen

(poročanje kreditne institucije pristojnim organom v zvezi s prodanim nedonosnim kreditom)

(1) Kreditna institucija, ki opravlja dejavnost na območju Republike Slovenije, in ki na kupca kreditov prenese nedonosni kredit, Banki Slovenije in pristojnemu organu države članice gostiteljice dvakrat na leto poroča najmanj naslednje:

- a) identifikator LEI ali če LEI ne obstaja matično številko v primeru pravne osebe ali davčno številko v primeru fizične osebe, kupca kreditov ali njegovega zastopnika, imenovanega v skladu z 9. členom tega zakona ali, kadar tak identifikator ne obstaja:
 - ime kupca kreditov ter članov posloводства in oseb, ki so imetniki kvalificiranih deležev v kupcu kreditov, v primeru neobstoja imetnikov kvalificiranih deležev pa 10 največjih družbenikov ali delničarjev kupca kreditov in
 - naslov kupca kreditov ali njegovega zastopnika, imenovanega v skladu z 9. členom tega zakona;
- b) skupni neporavnani znesek nedonosnih kreditov na ravni posamezne prodajne transakcije, ki predstavlja bruto znesek glavnice, obračunane obresti in druge zapadle zneske in upoštevna formalno dogovorjene ukrepe restrukturiranja;

- c) število prenesenih nedonosnih kreditov in povprečni neporavnan znesek nedonosnega kredita na agregatni ravni;
- d) podatek, ali gre za nedonosen kredit, sklenjen s potrošniki;
- e) informacije o morebitnem zavarovanju nedonosnega kredita.

(2) Kreditna institucija pri posredovanju osebnih in zaupnih podatkov v okviru informacij iz točke a) prejšnjega odstavka smiselno uporablja določbe zakonodaje, ki ureja varstvo osebnih podatkov, in določbe zakona, ki ureja bančništvo.

(3) Banka Slovenije lahko od kreditnih institucij, ki opravljajo dejavnost na območju Republike Slovenije, po potrebi ali v primeru povečanega obsega prenosov nedonosnih kreditov, ki se lahko izvedejo v kriznem obdobju, zahteva četrletno zagotavljanje informacij iz prejšnjega odstavka.

(4) Banka Slovenije, ki je v vlogi pristojnega organa države članice gostiteljice, brez odlašanja sporoči informacije iz tega člena in vse druge informacije, ki so po njenem mnenju potrebne za izvajanje njihovih funkcij in dolžnosti v zvezi z odkupom nedonosnega kredita, pristojnim organom matične države članice kupca kreditov.

(5) Določbe prejšnjega in tega člena se izvajajo v skladu z Uredbo (EU) 2016/679 in Uredbo (EU) 2018/1725 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. oktobra 2018 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov v institucijah, organih, uradih in agencijah Unije in o prostem pretoku takih podatkov ter o razveljavitvi Uredbe 8ES) št. 45/2001 in Sklepa št. 1247/2002/ES (UL L 295; v nadaljnjem besedilu: Uredba (EU) 2018/1725).

(6) Banka Slovenije s podzakonskim predpisom podrobneje določi obveznosti poročanja iz prvega odstavka tega člena.

VI. OBRAVNAVANJE PRITOŽB KREDITOJEMALCEV IN DOLŽNOST SODELOVANJA

37. člen (reševanje pritožb)

(1) Serviser kreditov vzpostavi in ohranja učinkovite in pregledne postopke za obravnavanje pritožb kreditojemalcev, kar vključuje tudi evidentiranje in ukrepe za reševanje pritožb.

(2) Za kreditojemalce je obravnava pritožb brezplačna.

(3) Banka Slovenije vzpostavi in objavi postopek za ažurno obravnavanje pritožb kreditojemalcev v zvezi s kupci kreditov, serviserji kreditov in ponudniki storitev servisiranja kreditov.

38. člen (varstvo osebnih podatkov)

Obdelava osebnih podatkov za namene izvajanja tega zakona se izvaja v skladu z Uredbo (EU) 2016/679 in Uredbo (EU) 2018/1725 ter zakonom, ki ureja varstvo osebnih podatkov, razen če ni v tem zakonu drugače določeno.

39. člen **(sodelovanje med pristojnimi organi)**

(1) Banka Slovenije sodeluje s pristojnimi organi drugih držav članic Evropske unije, kadar je to potrebno za izvajanje njenih pooblastil v skladu s tem zakonom. Banka Slovenije v sodelovanju s pristojnimi organi drugih držav članic Evropske unije usklajuje ukrepe za izogibanje morebitnemu podvajanju in prekrivanju ukrepov pri uporabi nadzornih pooblastil ter izreku kazni in ukrepov za odpravo ugotovljenih nepravilnosti v čezmejnih primerih.

(2) Banka Slovenije na zahtevo in brez nepotrebnega odlašanja pristojnim organom iz prejšnjega odstavka posreduje informacije, vključno z zaupnimi informacijami, potrebne za izvajanje pooblastil v skladu s pravnimi akti, ki v drugih državah članicah implementirajo Direktivo 2021/2167/EU.

(3) Banka Slovenije zaupne informacije, ki jih prejme od pristojnih organov iz prvega odstavka tega člena, uporabi le za izvajanje njenih pooblastil v skladu s tem zakonom. Glede obveznosti varovanja zaupnih informacij, vključno z izmenjavo informacij, velja smiselna uporaba določb zakona, ki ureja bančništvo.

(4) Vse osebe, ki delajo ali so delale za Banko Slovenije, ter revizorje in druge strokovnjake, ki delajo ali so delali v imenu Banke Slovenije, zavezuje obveznost varovanja poklicne skrivnosti. Obveznost varovanja poklicne skrivnosti iz tega odstavka je trajna.

(5) Banka Slovenije se pred sprejetjem odločitve ali ukrepa posvetuje s pristojnim organom države članice najmanj o tistih elementih predlagane odločitve ali ukrepa, ki bi verjetno vplivali na opravljanje dejavnosti servisiranja kreditov serviserja, ki je dovoljenje pridobil v drugi državi članici in opravlja dejavnosti servisiranja kreditov na območju Republike Slovenije.

VII. NADZOR IN KAZENSKE DOLOČBE

40. člen **(pristojni organ nadzora)**

(1) Banka Slovenije je pristojna za izvajanje nadzora nad:

- serviserjem kreditov, ki opravlja storitve na območju Republike Slovenije, in
- ponudnikom storitev servisiranja kreditov, ki so mu bile oddane dejavnosti servisiranja kreditov v skladu z 20. členom tega zakona

z namenom preverjanja, ali serviser kreditov in ponudnik storitev servisiranja kreditov ves čas opravljanja dejavnosti servisiranja kreditov izpolnjujeta zahteve iz tega zakona.

(2) Banka Slovenije je pristojna za izvajanje nadzora ter vodenje in odločanje v postopkih o prekrških nad oziroma zoper kupca kreditov in njegovega zastopnika, imenovanega v skladu z 9. členom tega zakona.

(3) Banka Slovenije za odločanje o posamičnih zadevah, za katere je pristojna po tem zakonu, ter za izvajanje ukrepov nadzora po tem zakonu smiselno uporablja določbe zakona, ki ureja bančništvo, če v tem zakonu ni določeno drugače.

(4) Banka Slovenije za vodenje postopkov nadzora po tem zakonu zaračuna takso, določeno s tarifo Banke Slovenije, ki jo Banka Slovenije določi s sklepom.

(5) Za izdajo ali podaljšanje dovoljenj, izdanih na podlagi tega zakona, Banka Slovenije zaračuna takso, določeno s tarifo Banke Slovenije, ki jo Banka Slovenije določi s sklepom.

(6) Imetnik dovoljenja, izdanega na podlagi tega zakona, plačuje Banki Slovenije nadomestilo za nadzor, ki ga Banka Slovenije opravlja na podlagi tega zakona. Banka Slovenije določi nadomestilo največ v višini, ki za posamezno leto ne presega dejanskih stroškov nadzora Banke Slovenije v tem letu, zmanjšanih za prihodke iz taks, ki se zaračunajo v zvezi s postopki Banke Slovenije na podlagi tega zakona. Banka Slovenije s sklepom določi podrobnejša pravila za določanje nadomestila, pri čemer se smiselno uporabljajo določbe zakona, ki ureja bančništvo.

(7) Za nadzor nad izpolnjevanjem obveznosti s področja varstva osebnih podatkov je pristojen Informacijski pooblaščenec.

41. člen **(naloge Banke Slovenije v okviru nadzora)**

Banka Slovenije za namen izvajanja tega zakona od kupcev kreditov ali njihovih zastopnikov, imenovanih v skladu z 9. členom tega zakona, serviserjev kreditov, ponudnikov storitev servisiranja kreditov, kreditojemalcev in drugih oseb lahko zahteva informacije, potrebne za:

- preverjanje stalnega izpolnjevanja zahtev iz tega zakona;
- preiskavo možnih kršitev teh zahtev;
- izrekanje sankcij in ukrepov za odpravo nepravilnosti v skladu z določbami tega zakona;
- odločanje o uporabi smernic ali priporočil Evropskega nadzornega organa.

42. člen **(pooblastila Banke Slovenije)**

(1) Banka Slovenije ima za namen izvajanja nadzora v skladu s tem zakonom naslednja pooblastila:

- izdaja in odvzema dovoljenja;
- prepove opravljanje dejavnosti servisiranja kreditov v primeru hujših kršitev ali v primeru ponavljajočih se kršitev;
- izvaja preglede pri serviserjih kreditov, kupcih kreditov in ponudnikih storitev servisiranja kreditov;

- izreka sankcije za prekrške;
- izreka nadzorniške ukrepe za odpravo ugotovljenih nepravilnosti;
- izvaja preglede pogodb o zunanjem izvajanju, ki jih serviserji kreditov sklenejo s ponudniki storitev servisiranja kreditov v skladu s tem zakonom in njihovo skladnost s tem zakonom;
- zahteva od serviserja kreditov, da odpokliče člana posloводства, kadar ta ne izpolnjuje zahtev iz tega zakona;
- zahteva od serviserja kreditov, da spremeni ali posodobi ureditev notranjega upravljanja in mehanizme notranjih kontrol, da bi učinkovito zagotovil spoštovanje pravic kreditorejmalcev;
- zahteva od serviserja kreditov, da spremeni ali posodobi politike za zagotovitev poštenega in vestnega obravnavanja kreditorejmalcev ter evidentiranje in obravnavanje pritožb kreditorejmalcev;
- lahko zahteva informacije o nedonosnem kreditu.

(2) Banka Slovenije od serviserja kreditov, ponudnika storitev servisiranja kreditov ali kupca kreditov oziroma njegovega zastopnika, imenovanega v skladu z 9. členom tega zakona, ki ne izpolnjuje zahtev iz tega zakona, zahteva, da že v zgodnji fazi sprejme vse potrebne ukrepe za izpolnjevanje zahtev iz tega zakona.

43. člen **(ocena izvajanja zahtev)**

(1) Banka Slovenije s pristopom na podlagi tveganja najmanj na tri leta oceni, kako serviser kreditov izvaja zahteve iz e) do h) točke prvega odstavka 12. člena tega zakona.

(2) Pri določitvi obsega izvedbe ocene iz prejšnjega odstavka Banka Slovenije upošteva načelo sorazmernosti na način, da upošteva velikost, naravo, obseg in zapletenost dejavnosti serviserja kreditov.

(3) Banka Slovenije obvesti pristojni organ države članice gostiteljice ali države članice, v kateri je bil kredit odobren, če to ni država članica gostiteljica ali Republika Slovenija, o rezultatih ocenjevanja iz prejšnjega odstavka na zahtevo enega od teh pristojnih organov ali kadar Banka Slovenije meni, da je to ustrezno.

(4) Banka Slovenije obvesti pristojni organ države članice gostiteljice oziroma pristojne organe države članice, v kateri je bil kredit odobren, če to ni država članica gostiteljica ali Republika Slovenija, o vseh naloženih sankcijah in ukrepih za odpravo ugotovljenih nepravilnosti.

(5) Banka Slovenije z državami članicami gostiteljicami ter državami članicami, v katerih je bil kredit odobren, če to ni država članica gostiteljica ali Republika Slovenija, pri pripravi ocene iz prvega odstavka tega člena izmenja vse informacije, potrebne za izvajanje svojih pooblastil na podlagi tega zakona.

44. člen **(ukrepi Banke Slovenije)**

Za izvajanje pooblastil po tem zakonu in ob upoštevanju načela učinkovitosti, sorazmernosti in odvrčanja, lahko Banka Slovenije:

- izda priporočilo in opozorilo;
- izda odredbo, s katero od serviserja kreditov ali kupca kreditov oziroma njegovega zastopnika, imenovanega v skladu z 9. členom tega zakona, zahteva, da odpravi ugotovljeno kršitev;
- izda odredbo, s katero serviserju kreditov ali kupcu kreditov oziroma njegovemu zastopniku, imenovanemu v skladu z 9. členom tega zakona, odredi posebne ukrepe;
- izreče sankcijo za prekršek;
- odvzame dovoljenje za opravljanje dejavnosti servisiranja kreditov.

45. člen **(kršitve kupca kreditov)**

(1) Z globo od 5.000 do 150.000 eurov se za prekršek kaznuje kupec kreditov ali njegov zastopnik, če je imenovan skladno z 9. členom tega zakona, če:

1. za opravljanje dejavnosti servisiranja kreditov v zvezi z nedonosnim kreditom, sklenjenim s potrošniki ali v primeru kupca iz tretjih držav za opravljanje dejavnosti servisiranja kreditov v zvezi z nedonosnim kreditom sklenjenim s potrošniki, samostojnimi podjetniki ali MSP ne imenuje serviserja kreditov ali drugega subjekta v skladu z določbami tega zakona (7. člen);
2. ne poroča Banki Slovenije v skladu z zahtevami in pravili, ki jih izda Banka Slovenije na podlagi 54. člena tega zakona (8. in 10. člen);
3. opravlja dejavnosti servisiranja kreditov brez dovoljenja Banke Slovenije v primerih, ko določbe tega zakona to zahtevajo (7. člen);
4. v primeru, da sam opravlja dejavnosti servisiranja kreditov, kreditojemalcu ne sporoči informacij v skladu z zahtevami tega zakona (33. in 34. člen);
5. krši dolžnost varovanja zaupnih informacij in osebnih podatkov ((d) točka 18., (c) točka 32. člen

(2) Z globo od 500 do 10.000 eurov se za prekršek kaznuje odgovorna oseba kupca kreditov, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

46. člen **(kršitve serviserja kreditov)**

(1) Z globo od 5.000 do 150.000 eurov se za prekršek kaznuje serviser kreditov, če:

1. opravlja dejavnosti servisiranja kreditov brez dovoljenja Banke Slovenije (11. člen);
2. kreditojemalcu ne sporoči informacij v skladu z zahtevami tega zakona (33. in 34. člen);
3. krši dolžnost varovanja zaupnih informacij in osebnih podatkov ((d) točka 18., (c) točka 32. člen in 38. člen);
4. pogodba o servisiranju kreditov, ki jo sklene s kupcem kreditov, ni skladna z določbami tega zakona (18. člen);
5. po prenehanju pogodbe o servisiranju kreditov ne vodi in ne vzdržuje evidenc v skladu s tem zakonom ali jih na zahtevo Banke Slovenije ne predloži (19. člen);
6. nima vzpostavljene stabilne ureditve notranjega upravljanja in mehanizma notranjih kontrol v skladu z zahtevami tega zakona, da bi zagotavljali spoštovanje pravic kreditojemalca in izpolnjevanje pravil o varstvu osebnih podatkov ((e) točka 12. člena);
7. nima vzpostavljene politike, s katero bi zagotavljal skladnost z zakonom, ki ureja varstvo potrošnikov, zakonom, ki ureja potrošniške kredite, in zakonom, ki ureja izvršbe in

zavarovanja, ter stvarnopravnega zakonika z vidika poštenega in vestnega obravnavanja kreditojemalcev vključno z upoštevanjem njihovega finančnega položaja ((f) točka 12. člena);

8. ne vzpostavi ali ne ohranja učinkovitih, preglednih in brezplačnih postopkov za obravnavanje pritožb kreditojemalcev ((g) točka 12. člena in prvi in drugi odstavek 37. člena);
9. postanejo člani njegovega posloводства ena ali več oseb, ki ne izpolnjujejo zahtev iz točke b) prvega odstavka 12. člena ((b) točka 12. člena);
10. pri opravljanju dejavnosti servisiranja kreditov sprejema ali hrani sredstva kreditojemalcev (16. člen).
11. sklene pogodbo o zunanjem izvajanju, ki krši ali ne vsebuje vseh določb tega zakona glede oddajanja dejavnosti servisiranja kreditov v zunanje izvajanje (20. člen);
12. pred oddajo dejavnosti servisiranja kreditov v zunanje izvajanje ne obvesti Banke Slovenije in, kadar je ustrezno, pristojnega organa države članice gostiteljice (21. člen);
13. nima vzpostavljene ali ne izvaja politike skrbne izbire ponudnika storitev servisiranja kreditov, nadzora in mehanizma notranjih kontrol v skladu z zahtevami tega zakona, da zagotovi skladnost servisiranja kreditov z zahtevami iz dovoljenja (21. člen);
14. po prenehanju pogodbe o servisiranju kreditov ne vodi in ne vzdržuje evidenc v skladu s tem zakonom ali jih na zahtevo Banke Slovenije ne predloži (22. člen).

(2) Z globo od 500 do 10.000 eurov se za prekršek kaznuje odgovorna oseba serviserja kreditov, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

(3) V primeru kršitev iz 1. ali 10. točke prvega odstavka tega člena Banka Slovenije poleg izreka sankcije lahko odvzame dovoljenje za opravljanje dejavnosti servisiranja kreditov. (23/2/a).

47. člen **(kršitve drugega subjekta, imenovanega za opravljanje dejavnosti servisiranja kreditov)**

(1) Z globo od 5.000 do 150.000 eurov se za prekršek kaznuje subjekt, iz prve ali druge alineje prvega odstavka 7. člena tega zakona, če kreditojemalcu ne sporoči informacij v skladu z zahtevami tega zakona (33. in 34. člen).

(2) Z globo od 500 do 10.000 eurov se za prekršek kaznuje odgovorna oseba subjekta, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

48. člen **(kršitve ponudnika storitev servisiranja kreditov)**

(1) Z globo od 5.000 do 150.000 eurov se za prekršek kaznuje ponudnik storitev servisiranja kreditov če:

1. ponudnik storitev servisiranja kreditov nadzornim organom ne omogoča izvajanja nadzora v skladu z določbami tega zakona (21. člen);

2. po prenehanju pogodbe o servisiranju kreditov ne vodi in ne vzdržuje evidenc v skladu s tem zakonom ali jih na zahtevo Banke Slovenije ne predloži (22. člen)
3. pri opravljanju dejavnosti servisiranja kreditov sprejema ali hrani sredstva kreditojemalcev (23. člen).

(2) Z globo od 500 do 10.000 eurov se za prekršek kaznuje odgovorna oseba ponudnika storitev servisiranja kreditov, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

49. člen **(kršitve kreditne institucije)**

(1) Z globo od 5.000 do 150.000 eurov se za prekršek kaznuje kreditna institucija, če:

1. potencialnemu kupcu kreditov ne zagotovi potrebnih informacij v zvezi z nedonosnim kreditom in, če je ustrezno informacij o zavarovanju s premoženjem, ali jih ne zagotovi v skladu z izvedbenimi tehničnimi standardi (6. in 35. člen);
2. Banki Slovenije ali pristojnemu organu države članice gostiteljice dvakrat na leto ali četrletno, ali če tako zahteva Banka Slovenije ali pristojni organ države gostiteljice, ne poroča zahtevanih informacij (36. člen).

(2) Z globo od 500 do 10.000 eurov se za prekršek kaznuje odgovorna oseba kreditne institucije, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

50. člen **(izrekanje sankcij)**

(1) Prekrškovni organ, ki odloča o prekrških, storjenih po tem zakonu, in izreka globe po tem zakonu, je v skladu z zakonom, ki ureja prekrške, Banka Slovenije.

(2) Banka Slovenije pri odločanju o izreku sankcije upošteva naslednje kriterije:

- a) resnost in trajanje kršitve;
- b) stopnjo odgovornosti serviserja kreditov ali kupca kreditov oziroma njegovega zastopnika, imenovanega v skladu z 9. členom tega zakona, ki je odgovoren za kršitev;
- c) finančno trdnost serviserja kreditov ali kupca kreditov, ki je odgovoren za kršitev, vključno z upoštevanjem skupnega prometa pravne osebe ali letnega dohodka fizične osebe;
- d) obseg pridobljenih dobičkov ali preprečenih izgub zaradi kršitve serviserja kreditov ali kupca kreditov, če je te dobičke in izgube mogoče opredeliti;
- e) izgube, ki so jih zaradi kršitve utrpele tretje osebe, če jih je mogoče opredeliti;
- f) raven sodelovanja serviserja kreditov ali kupca kreditov, ki je odgovoren za kršitev, z Banko Slovenije, v postopku ugotavljanja kršitve;
- g) predhodne kršitve serviserja kreditov ali kupca kreditov oziroma njegovega zastopnika, imenovanega v skladu z 9. členom tega zakona, ki je odgovoren za kršitev;
- h) morebitne dejanske ali potencialne sistemske posledice kršitve.

51. člen

(izrek globe v hitrem postopku)

Banka Slovenije sme za prekrške iz tega zakona v hitrem postopku izreči globo tudi v znesku, ki je višji od najnižje predpisane globe, določene v tem zakonu.

VIII. PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

52. člen

(prehodno obdobje za obstoječe serviserje kreditov)

(1) Osebe, ki v Republiki Sloveniji na dan 30. decembra 2023 že opravljajo dejavnosti servisiranja kreditov, kot je definirana v tem zakonu, lahko svojo dejavnost opravljajo do pridobitve dovoljenja za opravljanje dejavnosti servisiranja kreditov po tem zakonu oziroma najkasneje do 29. junija 2024.

(2) Ta zakon se ne uporablja za nedonosne kredite, prenesene pred 30. decembrom 2023.

53. člen

(datum prvega poročanja kreditne institucije)

Kreditna institucija v skladu s prvim odstavkom 36. člena tega zakona Banki Slovenije in pristojnemu organu države članice gostiteljice zahtevane podatke o prenosu nedonosnih kreditov v skladu s tem zakonom prvič poroča na dan 30. junij 2024 za prodajne transakcije nedonosnih kreditov, izvedene od 30. decembra 2023 do datuma poročanja.

54. člen

(spremembe drugih predpisov)

(1) V Zakonu o potrošniških kreditih (Uradni list RS, št. 77/16 in 92/21 – ZBan-3) se za 14. členom doda nov 14.a člen, ki se glasi:

»14.a člen

(Informacije o spremembi pogojev kreditne pogodbe)

Dajalec kredita pred začetkom veljavnosti spremenjenih pogojev kreditne pogodbe potrošniku pisno na papirju ali drugem trajnem nosilcu podatkov brezplačno sporoči naslednje informacije:

- jasen opis predlaganih sprememb ter, kadar je ustrezno, potrebe po soglasju potrošnika ali zakonsko uvedenih sprememb;
- časovni okvir uvedbe sprememb iz prejšnje alineje;
- načine za pritožbo potrošnika v zvezi s spremembami iz prve alineje tega odstavka;
- obdobje, ki je na voljo za vložitev take pritožbe;
- ime in naslov pristojnega organa, pri katerem lahko potrošnik vloži pritožbo.«.

(2) Za 20. členom se doda nov 20.a člen, ki se glasi:

»20.a člen
(zaostala plačila in izvršitev)

(1) Dajalec kredita mora imeti vzpostavljene ustrezne politike in postopke, da si pred začetkom postopka izvršbe, kadar je to primerno, prizadeva za razumno prestrukturiranje. Pri takšnih ukrepih prestrukturiranja med drugim upošteva potrošnikove okoliščine in lahko med drugim vključuje:

(a) celotno ali delno refinanciranje kreditne pogodbe;

(b) spremembo obstoječih pogojev kreditne pogodbe, ki lahko med drugim vključuje:

- podaljšanje ročnosti kreditne pogodbe;
- spremembo vrste kreditne pogodbe;
- odlog plačila celotnega ali delnega obroka za posamezno obdobje;
- spremembo obrestne mere;
- možnost moratorija na odplačevanje;
- delno odplačevanje;
- pretvorbo valute;
- delni odpis in konsolidacijo dolga.

(2) Seznam možnih ukrepov prestrukturiranja iz točke (b) prejšnjega odstavka ne posega v druge predpise, ki urejajo ukrepe prestrukturiranja.«.

(3) V 23. členu se četrti odstavek spremeni tako, da se glasi:

»(4) Ne glede na prejšnji odstavek lahko dajalec kredita, ki pridobi dovoljenje za opravljanje bančnih storitev in finančnih storitev na podlagi zakona, ki ureja bančništvo, odstopi terjatev prevzemniku, ki je:

- zavarovalnica z namenom poplačila dajalca kredita za zapadle neplačane kreditne obveznosti z zavarovalnino;
- subjekt s posebnim namenom pri listinjenju;
- kupec kreditov, ki v skladu z zakonom, ki ureja kupce in serviserje nedonosnih kreditov bank, od kreditne institucije s sedežem v Evropski uniji odkupi pravice, ki izhajajo iz nedonosne potrošniške kreditne pogodbe, ali odkupi nedonosno potrošniško kreditno pogodbo.«

Za četrtim odstavkom doda nov peti odstavek, ki se glasi:

»(5) Prevzemniki iz prejšnjega lahko prevzamejo pravice dajalca kredita, ki izhajajo iz nedonosne potrošniške kreditne pogodbe, ali samo nedonosno potrošniško kreditno pogodbo v skladu z zakonom, ki ureja kupce in serviserje nedonosnih kreditov bank, če imajo imenovano osebo za opravljanje dejavnosti servisiranja kreditov.«

Dosedanji peti do sedmi odstavek postanejo šesti do osmi odstavek.

(4) V 54. se v četrtem odstavku za besedo »ukrepe« doda beseda »prestrukturiranja« in doda nov peti odstavek, ki se glasi:

»(5) Dajalec kredita pri določitvi politike ravnanja iz drugega odstavka tega člena in sprejemanju ukrepov iz četrtega odstavka tega člena upošteva 20.a člen tega zakona.«.

(5) V 84. členu se sedma točka osmega odstavka spremeni tako, da se glasi:

»7. dajalec kredita potrošnika ni obvestil o spremembi kreditne obrestne mere ali drugih pogojev kreditne pogodbe v skladu s 14. in 14a. členom ali tretjim odstavkom 15. člena tega zakona;«.

V devetem odstavku se doda nova četrta točka, ki se glasi:

»4. dajalec kredita pred začetkom postopka izvršbe, ne izvede ukrepov prestrukturiranja z refinanciranjem kreditne pogodbe ali s spremembo obstoječih pogojev kreditne pogodbe v skladu z 20.a ali 54. členom tega zakona.«.

Dosedanja četrta do sedemnajsta točka postanejo peta do osemnajsta točka.

(6) V 89. členu se šesta točka petega odstavka spremeni tako, da se glasi:

»6. dajalec kredita potrošnika ni obvestil o spremembi kreditne obrestne mere ali o spremembi drugih pogojev kreditne pogodbe v skladu s 14., 14a. členom ali tretjim odstavkom 15. člena tega zakona;«.

V petem odstavku se doda nova deveta točka, ki se glasi:

»9. dajalec kredita pred začetkom postopka izvršbe, ne izvede ukrepov prestrukturiranja z refinanciranjem kreditne pogodbe ali s spremembo obstoječih pogojev kreditne pogodbe v skladu z 20.a ali 54. členom tega zakona.«.

Dosedanja deveta do dvanajsta točka postanejo deseta do trinajsta točka.

(7) V 95. členu se doda nova 21. točka, ki se glasi:

»21. pred začetkom postopka izvršbe, ne izvede ukrepov prestrukturiranja z refinanciranjem kreditne pogodbe ali s spremembo obstoječih pogojev kreditne pogodbe v skladu z 20.a členom ali 54. členom tega zakona.«.

(8) V 96. členu se osma točka prvega odstavka spremeni tako, da se glasi:

»8. ne obvesti potrošnika o spremembi kreditne obrestne mere ali o spremembi drugih pogojev kreditne pogodbe v skladu s 14., 14a. členom ali tretjim odstavkom 15. člena tega zakona.«.

55. člen
(rok za izdajo podzakonskih predpisov)

Banka Slovenije izda predpise iz prvega in drugega odstavka 8. člena, petega odstavka 10. člena, 28. člena, šestega odstavka 36. člena ter petega in šestega odstavka 40. člena tega zakona v 3 mesecih od uveljavitve tega zakona.

56. člen
(začetek veljavnosti in uporabe)

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, uporabljati pa se začne devetdeseti dan od njegove uveljavitve.

III. OBRAZLOŽITEV ČLENOV

K 1. členu

Predlog zakona ureja štiri področja, in sicer pravice in obveznosti kupca kreditov v zvezi z nedonosnim kreditom, ki ga odobri kreditna institucija s sedežem v Evropski uniji, pogoje serviserja kreditov, ki deluje v imenu kupca nedonosnega kredita, ki jih mora izpolnjevati za opravljanje dejavnosti servisiranja kreditov vključno z obveznostmi drugega subjekta, če ga je kupec imenoval za opravljanje dejavnosti servisiranja kreditov, obveznosti kreditne institucije v zvezi s prodanim nedonosnim kreditom, obveznosti imenovanega subjekta za opravljanje dejavnosti servisiranja kreditov do kreditojemalca ter pristojnosti, ukrepe in pooblastila Banke Slovenije, kot pristojnega organa za izvajanje nadzora nad poslovanjem kupcev in serviserjev kreditov.

K 2. členu

S členom se prenaša prvi odstavek 32. člena Direktive 2021/2167/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2021 o serviserjih kreditov in kupcih kreditov ter spremembi direktiv 2008/48/ES in 2014/17/EU (v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2021/2167/EU), in sicer morajo države članice do 29. decembra 2023 sprejeti in objaviti zakone in druge predpise, potrebne za uskladitev z Direktivo 2021/2167/EU.

K 3. členu

S členom se opredeljujejo izrazi, ki se uporabljajo v predlogu zakona. Pri tem so upoštevane tudi nove opredelitve iz Direktive 2021/2167/EU. Pri tem posebej pojasnjujemo, da izraz »kupec kreditov« pomeni fizično ali pravno osebo, razen kreditne institucije, ki odkupi pravice kreditodajalca, ki izhajajo iz nedonosne kreditne pogodbe, ali odkupi nedonosno kreditno pogodbo v skladu s predlaganim zakonom. Posebej pojasnjujemo tudi pojem »serviser kreditov«, ki pomeni pravno osebo, ki v imenu kupca kreditov v okviru svojega poslovanja upravlja in izvršuje pravice ter obveznosti, povezane s pravicami kreditodajalca, ki izhajajo iz nedonosne kreditne pogodbe, ali s samo nedonosno kreditno pogodbo, pri čemer opravlja vsaj eno ali več dejavnosti servisiranja kreditov.

K 4. členu

S členom se opredeljujejo institucije in druge pravne osebe ter poklici, ki opravljajo dejavnosti servisiranja kreditov, za katere se ta zakon ne uporablja. Predlagani zakon se ne uporablja za dejavnosti servisiranja kreditov, ki jih ni odobrila kreditna institucija s sedežem v Evropski uniji. Predlagani zakon se ne uporablja za dejavnosti servisiranja kreditov, ki jih izvajajo alternativnih investicijskih skladov, ki ima dovoljenje, ali je registriran v Republiki Sloveniji v skladu z zakonom, ki ureja oblike alternativnih investicijskih skladov in družbe za upravljanje, in družba za upravljanje ali investicijska družba, ki ima dovoljenje v skladu z zakonom, ki ureja investicijske sklade in družbe za upravljanje, če investicijska družba ni imenovala družbe za upravljanje v skladu z navedenim zakonom v imenu sklada, ki ga upravlja.

Predlagani zakon se ne uporablja za dejavnosti servisiranja kreditov, ki jih izvajajo kreditne institucije s sedežem v Evropski uniji v okviru običajnega poslovanja, saj so že regulirane in nadzorovane, zato jih predlagani zakon v smislu določb, ki urejajo izdajo dovoljenja, ne zajema. V primeru, ko nedonosen kredit odobren s strani kreditne institucije odkupi druga kreditna institucija s , se ta zakon uporablja samo v smislu 35. člena, to je uporabe podatkovnih predlog. Predlagani zakon se ne uporablja tudi za kredite institucije, ki dejavnosti servisiranja v zvezi z nedonosnim kreditom oddajo v zunanje izvajanje serviserjem ali tretjim osebam, ker morajo kreditne institucije pri tem upoštevati veljavna pravila o zunanjem izvajanju.

Predlagani zakon se ne uporablja tudi v primerih, ko nedonosen kredit odkupi in hkrati opravlja dejavnosti servisiranja kreditov pravna, ki ni kreditna institucija, vendar v okviru običajnega poslovanja izvaja dejavnosti servisiranja kreditov, odobrenih potrošnikom in je pridobila dovoljenje za opravljanje storitev potrošniškega kreditiranja v skladu z zakonom, ki ureja potrošniške kredite

Ne glede na prejšnja dva odstavka predlagani zakon določa obveznosti imenovanega subjekta za opravljanje dejavnosti servisiranja kreditov, ki je lahko subjekt iz prejšnjih dveh odstavkov, ki jih mora izpolnjevati do kreditojemalca.

K 5. členu

S členom se prenaša 2. člen Direktive 2021/2167/EU, ki določa vpliv predlaganega zakona na druge zakone in predpise predvsem v zvezi s pogodbenim ali civilnim pravom, zaščito potrošnikov ali drugih kreditojemalcev, izvršbami in potrošniški krediti. Predlagani zakon glede kreditnih pogodb ne vpliva na načela pogodbenega ali civilnega prava v zvezi s prenesenimi pravicami ali prenesenimi pogodbami ali na zaščito potrošnikov ali drugih kreditojemalcev, zlasti na podlagi Uredbe (ES) št. 593/2008 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. junija 2008 o pravu, ki se uporablja za pogodbeno obligacijska razmerja (Rim I) in Uredbe (EU) št. 1215/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. decembra 2012 o pristojnosti in priznavanju ter izvrševanju sodnih odločb v civilnih in gospodarskih zadevah ter na podlagi zakona, ki ureja varstvo potrošnikov, zakona, ki ureja izvršbe in zavarovanja, ter stvarno pravnega zakonika. Predlagani zakon tudi ne vpliva na omejitve v zvezi z odstopom terjatev, določene v zakonu, ki ureja potrošniške kredite. Predlagani zakon ne vpliva na zahteve v zvezi s servisiranjem pravic kreditodajalca, ki izhajajo iz kreditne pogodbe, ali v zvezi s servisiranjem same kreditne pogodbe, kadar je kupec kreditov subjekt s posebnim namenom pri listinjenju.

K 6. členu

S členom se prenaša prvi odstavek 15. člena Direktive 2021/2167/EU, ki določata pravice potencialnega kupca do prejema informacij s strani kreditne institucije, od katere namerava odkupiti nedonosen kredit. Kreditna institucija mora na podlagi 35. člena predlaganega zakona potencialnemu kupcu kreditov z uporabo podatkovnih predlog iz izvedbenih tehničnih standardov, ki jih sprejme Komisija in pripravi Evropski nadzorni organ (v nadaljnjem besedilu: EBA), zagotoviti potrebne informacije v zvezi z nedonosnim kreditom, in če je ustrezno informacije o zavarovanju s premoženjem, da lahko potencialni kupec sam oceni vrednost nedonosnega kredita in verjetnost poplačila vrednosti po tej pogodbi. Potencialni kupec mora v zvezi s prejetimi informacijami zagotavljati varstvo in zaupnost poslovnih informacij, pri čemer se smiselno uporabljajo določbe zakona, ki ureja varstvo potrošnikov.

K 7. členu

S členom se prenaša 17. člen Direktive 2021/2167/EU, ki določa, v katerih primerih mora kupec kreditov za opravljanje dejavnosti servisiranja nedonosnega kredita obvezno imenovati serviserja kreditov ali drug subjekt opredeljen v predlaganem zakonu. Drug subjekt skladno s predlaganim zakonom je lahko kreditna institucija s sedežem v Evropski uniji ali pravna oseba, ki ni kreditna institucija in ki je pridobila dovoljenje za opravljanje storitev potrošniškega kreditiranja v skladu z zakonom, ki ureja potrošniške kredite.

Kupec kreditov s prebivališčem ali sedežem v Republiki Sloveniji mora za opravljanje dejavnosti servisiranja nedonosnega kredita na dan prenosa nedonosnega kredita s kreditne institucije imenovati serviserja kreditov s sedežem v Evropski uniji ali subjekt iz prejšnjega odstavka, vedno kadar gre nedonosen kredit sklenjen s potrošnikom. Enaka obveznost velja za kupca kreditov, ki ima prebivališče ali sedež v drugi državi članici Evropske unije in je odkupil nedonosni kredit kreditojemalca s prebivališčem v Republiki Sloveniji. Če kupec kreditov nima prebivališča ali sedeža v Evropski uniji, mora njegov zastopnik imenovan v skladu s predlaganim zakonom na dan prenosa nedonosnega kredita imenovati serviserja kreditov ali drug subjekt tudi v primeru, ko gre za nedonosen kredit sklenjen s samostojnim podjetnikom, mikro, malim in srednjim podjetjem (MSP), kot so opredeljena v 2. členu

Priloge k priporočilu Komisije 2003/361/ES z dne 6. maja 2003 o opredelitvi mikro, malih in srednjih podjetij (UL L 124, 20. 5. 2003).

Člen določa tudi, da mora imenovani serviser kreditov ali drug subjekt, ki ga kupec imenuje v skladu s predlaganim zakonom izpolnjevati obveznosti, naložene kupcu kreditov v skladu s predlaganim zakonom ali drugih predpisov. Kupec kreditov mora poleg določb predlaganega zakona spoštovati tudi določbe s področja varstva potrošnikov in obligacijskih razmerij, splošna pravila odškodninske in kazenske odgovornosti, predpise, ki se nanašajo zlasti na izvrševanje pogodb, pravice kreditorejmalcev, predpise o varovanju zaupnih informacij, s čimer se tudi po prenosu pravic ali prenosu pogodb ohranja raven varstva kreditorejmalcev.

K 8. členu

S členom se prenaša 18. člen Direktive 2021/2167/EU, ki določa obveznosti kupca kreditov oziroma njegovega zastopnika glede obveščanja Banke Slovenije o imenovanju serviserja kreditov ali drugega subjekta za opravljanje dejavnosti servisiranja kreditov v zvezi z nedonosnim kreditom na območju Republike Slovenije. Člen določa tudi obveznost Banke Slovenije, da informacije o nazivu in naslovu imenovanega serviserja kreditov ali drugega subjekta sporoči pristojnemu organu države članice gostiteljice, pristojnemu organu države članice, v kateri je bil kredit odobren, in pristojnemu organu matične države članice serviserja kreditov, če to ni v Republika Slovenija. Člen predpisuje tudi nabor informacij, ki jih mora kupec kreditov sporočiti Banki Slovenije, kadar odkupi kreditne pogodbe s strani kreditne institucije v drugi državi članici.

K 9. členu

S členom se prenaša 19. člen Direktive 2021/2167/EU, ki določa, da kupec kreditov, ki nima prebivališča ali sedeža v Evropski uniji za opravljanje dejavnosti servisiranja kreditov v zvezi z nedonosnim kreditom na območju Republike Slovenije imenuje zastopnika, ki ima prebivališče ali sedež v Evropski uniji in na katerega se Banka Slovenije lahko obrne pri vseh vprašanih, povezanih z izpolnjevanjem zahtev iz predlaganega zakona. Zastopnik je tudi v celoti odgovoren za izpolnjevanje obveznosti kupca kreditov.

K 10. členu

S členom se prenaša 20. člen Direktive 2021/2167/EU, ki določa obveznost kupca kreditov glede poročanja informacij Banki Slovenije v primeru prenosa nedonosnega kredita na novega kupca. Člen določa nabor informacij in podatkov, ki jih mora kupec kreditov oziroma njegov zastopnik sporočiti Banki Slovenije ob tej spremembi. Banka Slovenije pa lahko po potrebi ali v primeru povečanega obsega prenosov nedonosnih kreditov, ki se lahko izvedejo v kriznem obdobju, zahteva poročanje teh informacij tudi četrtletno. Banka Slovenije mora prejete informacije posredovati pristojnemu organu države članice gostiteljice in pristojnemu organu matične države članice novega kupca.

K 11. členu

S členom se prenaša prvi odstavek 4. člena in delno tretji odstavek 21. člena Direktive 2021/2167/EU, s katerim se določa, da je Banka Slovenije pristojni organ za izdajo dovoljenja. Serviser kreditov lahko začne opravljati dejavnost servisiranja kreditov šele, ko pridobi dovoljenje Banke Slovenije skladno s predlaganim zakonom. Člen določa tudi veljavnost dovoljenja, in sicer se izda za 5 let in po poteku vsakokrat podaljša za 5 let.

K 12. členu

S členom se prenaša 5. člen Direktive 2021/2167/EU, ki določa pogoje, ki jih mora serviser kreditov s sedežem v Republiki Sloveniji izpolnjevati za pridobitev dovoljenja za opravljanje dejavnosti servisiranja kreditov, ki ga izda Banka Slovenije. Pogoji zadevajo tako vložnika kot pravno osebo kot tudi

poslovodstvo vložnika. Banka Slovenije s podzakonskim predpisom določi podrobnejšo vsebino zahtev za izpolnjevanje pogojev za izdajo dovoljenja.

K 13. členu

S členom se prenaša drugi odstavek 7. člena Direktive 2021/2167/EU, ki določa nabor dokazil, ki jih mora serviser kreditov priložiti zahtevi za izdajo dovoljenja. Dokazila se nanašajo zlasti na izpolnjevanje pogojev iz 12. člena predlaganega zakona, predvsem dokazilo o pravnem statusu vložnika, dokazila, da imajo člani poslovodstva dober ugled, znanje in izkušnje, dokazilo o stabilni ureditvi notranjega upravljanja, uporabi ustrezne politike za zagotovitev varstva kreditorejmalcev, notranjih postopkih za evidentiranje in obravnavanje pritožb kreditorejmalcev in o ustreznih postopkih za preprečevanje pranja denarja in financiranja terorizma, če je vložnik zavezanec. Poleg dokazil mora vložnik priložiti še drugo dokumentacijo navedeno v predlaganem členu.

K 14. členu

S členom se delno prenaša 7. člen Direktive 2021/2167/EU, ki ureja roke in postopke Banke Slovenije po prejemu zahteve vložnika za izdajo dovoljenja za opravljanje dejavnosti servisiranja kreditov. Banka Slovenije lahko na podlagi zahteve ali dopolnjene zahteve izda dovoljenje ali pa zavrže izdajo dovoljenja, v primeru, da pomanjkljivosti ni mogoče odpraviti oziroma jih vložnik ne odpravi. Banka Slovenije lahko tudi zavrne izdajo dovoljenja, če vložnik v predpisanem ne predloži zahtevanih podatkov ali listin. Glede postopka sodnega varstva v zvezi z odločitvijo Banke Slovenije se smiselno uporabljajo določbe zakona, ki ureja bančništvo.

K 15. členu

S členom se prenaša 8. člen Direktive 2021/2167/EU, ki določa razloge in način prenehanja ali odvzema dovoljenja serviserju kreditov. V obeh primerih mora Banka Slovenije nemudoma obvestiti pristojni organ države članice gostiteljice, v primeru čezmejnega opravljanja dejavnosti servisiranja kreditov pa tudi pristojni organ države članice, v kateri je bil kredit odobren, kadar to ni država članica gostiteljica ali Republika Slovenija.

K 16. členu

S členom se prenaša 6. člen Direktive 2021/2167/EU, ki državam članicam daje možnost odločitve, ali serviserji kreditov pri opravljanju dejavnosti servisiranja kreditov na njihovem ozemlju smejo sprejemati in hraniti sredstva kreditorejmalcev. Predlagani člen določa, da serviser kreditov pri opravljanju dejavnosti servisiranja kreditov ne sme sprejemati in hraniti sredstev kreditorejmalcev niti v Republiki Sloveniji niti v državi gostiteljici, tudi če država gostiteljica to dovoljuje, saj se s tem zmanjšajo tveganja, s katerimi bi serviser moral upravljati.

K 17. členu

S členom se prenaša 9. člen Direktive 2021/2167/EU, ki ureja vzpostavitev in vzdrževanje registra serviserjev kreditov s sedežem v Republiki Sloveniji in tudi serviserjev kreditov, ki so dovoljenje pridobili v drugi državi članici Register mora biti javno dostopen na spletnih straneh Banke Slovenije.

K 18. členu

S členom se delno prenaša 11. člen Direktive 2021/2167/EU, ki ureja pogodbo o servisiranju med serviserjem kreditov in kupcem kreditov. Predlagani člen določa vsebino pogodbe, ki vključuje določbe v zvezi z dejavnostjo, nadomestilom in pooblastili, zavezo obeh pogodbenih strank o delovanju v skladu s pravom, ki velja za pravice kreditodajalca, ki izhajajo iz kreditne pogodbe, ali samo kreditno pogodbo, vključno v zvezi z varstvom potrošnikov in zaupnih informacij, določbo, s katero se zahteva pošteno in vestno obravnavanje kreditorejmalcev ter določbo glede obveščanja kupca kreditov pred oddajo

dejavnosti servisiranja v zvezi z nedonosnim kreditom serviserja kreditov v zunanje izvajanje ponudniku storitev servisiranja kreditov.

K 19. členu

S členom se prenaša del 11. člena Direktive 2021/2167/EU, ki ureja vodenje evidenc serviserja kreditov predvsem po prenehanju veljavnosti pogodbe o servisiranju kreditov. Predlagani člen določa tudi, da mora serviser kreditov na zahtevo Banki Slovenije predložiti evidence iz predlaganega člena.

K 20. členu

S členom se delno prenaša 1. odstavek 12. člena Direktive 2021/2167/EU, ki ureja oddajanje dejavnosti servisiranja kreditov v zunanje izvajanje. Predlagani člen ureja predvsem pogodbeno razmerje med serviserjem kreditov in ponudnikom storitev servisiranja kreditov ter pogodbeno razmerje med kupcem kreditov in serviserjem kreditov in njegove obveznosti do kupca kreditov, ki ostajajo kljub oddanimi dejavnosti v zunanje izvajanje še naprej nespremenjeni. Serviser kreditov ne sme sočasno oddati vseh dejavnosti v zunanje izvajanje ponudniku storitev servisiranja kreditov. Serviser kreditov mora pri oddajanju dejavnosti servisiranja kreditov v zunanje izvajanje še naprej imeti zagotovljen neposreden dostop do vseh informacij v zvezi z dejavnostmi servisiranja kreditov. Po prenehanju veljavnosti pogodbe mora serviser kreditov imeti zadostno znanje in vire, da lahko naprej sam izvaja dejavnosti servisiranja kreditov.

K 21. členu

S členom se delno prenašata 1. odstavek 12. člena in 2. odstavek 12. člena Direktive 2021/2167/EU. Predlagani člen ureja odgovornosti serviserja kreditov pri oddajanju dejavnosti servisiranja kreditov v zunanje izvajanje. Bistvo pogodbenega razmerja med serviserjem kreditov in ponudnikom storitev servisiranja kreditov je, da serviser kreditov ostane v celoti odgovoren za izpolnjevanje vseh obveznosti, kot izhajajo iz predlaganega zakona, in ne preprečuje izvajanja nadzora Banke Slovenije nad serviserjem kreditov. Zunanje izvajanje dejavnosti servisiranja kreditov tudi ne sme vplivati na kakovost notranjih kontrol serviserja, zanesljivost ali na kakovost nadaljnjega izvajanja dejavnosti servisiranja kreditov. Serviser mora Banko Slovenije in v primeru čezmejnega opravljanja dejavnosti servisiranja kreditov obvestiti pred oddajo njegove dejavnosti servisiranja kreditov v zunanje izvajanje.

K 22. členu

S členom se prenašata tretji in četrti odstavek 12. člena Direktive 2021/2167/EU. Člen ureja vodenje in vzdrževanje evidenc o navodilih posredovanih ponudniku storitev servisiranja kreditov ter določa hrambo pogodbe o zunanjem izvajanju, in sicer še 10 let od prenehanja veljavnosti pogodbe.

K 23. členu

S členom se prenaša peti odstavek 12. člena Direktive 2021/2167/EU, ki določa, da ponudniki storitev servisiranja kreditov skladno s predlaganim zakonom ne smejo sprejemati in hraniti sredstev kreditujemalcev.

K 24. členu

S členom se prenaša prvi odstavek 13. člena Direktive 2021/2167/EU. Člen določa, da serviser kreditov, ki je v Republiki Sloveniji pridobil dovoljenje za izvajanje dejavnosti servisiranja kreditov v skladu s predlaganim zakonom, lahko tudi v drugih državah članicah Evropske unije opravlja tiste storitve servisiranja, za katere je pridobil dovoljenje. Pridobljeno dovoljenje bodo serviserji kreditov lahko prenašali po celi Evropski uniji. Gre za t. i. EU passporting.

K 25. členu

S členom se prenašata drugi odstavek in šesti odstavek 13. člena Direktive 2021/2167/EU. S prenosom drugega odstavka 13. člena se določa nabor informacij, ki jih mora serviser kreditov, ki je dovoljenje v skladu s predlaganim zakonom, in namerava opravljati dejavnost servisiranja kreditov v drugi državi članici, t.i. državi članici gostiteljici predložiti Banki Slovenije. Člen podrobno določa zahtevane podatke in informacije ter določa rok, da mora Banko Slovenije v roku 30 dni obvestiti o vsakršni kasnejši spremembi posredovanih informacij.

K 26. členu

S členom se prenaša tretji odstavek 13. člena Direktive 2021/2167/EU. Člen določa obveznosti Banke Slovenije v zvezi s sporočanjem informacij o nameravanem čezmejnem opravljanju storitev servisiranja serviserja kreditov, ki je dovoljenje za opravljanje storitev servisiranja kreditov pridobil v Republiki Sloveniji, pristojnemu organu države članice, v kateri namerava serviser opravljati storitev, to je države članice gostiteljice. Člen določa roke za posredovanje informacij pristojnemu organu države članice gostiteljice in rok za obveščanje serviserja kreditov o tem posredovanju, potrditvi prejema države članice gostiteljice ali pretečenem roku 2 mesecev v primeru, da država gostiteljica ne potrdi prejema. Člen določa, da Banka Slovenije te informacije posreduje tudi pristojnemu organu, v kateri je bil kredit odobren, če to ni država članica gostiteljica ali Republika Slovenija.

Člen ureja tudi recipročno obveznost sporočanja Banke Slovenije pristojnemu organu države članice v primeru, ko serviser kreditov, ki je dovoljenje za opravljanje dejavnosti servisiranja kreditov pridobil v drugi državi članici, opravljati dejavnosti servisiranja kreditov v Republiki Sloveniji.

K 27. členu

S členom se prenaša četrti odstavek 13. člena Direktive 2021/2167/EU. Člen ureja pravico serviserja kreditov, ki je v Republiki Sloveniji pridobil dovoljenje v skladu s predlaganim zakonom, do sodnega varstva v primeru, če Banka Slovenije v 45 dneh po prejemu informacij s strani serviserja kreditov, ki namerava čezmejno opravljati dejavnost servisiranja nedonosnih kreditov, teh informacij ne posreduje pristojnemu organu države članice gostiteljice.

K 28. členu

S členom se prenaša peti odstavek 13. člena Direktive 2021/2167/EU. S členom se določa najzgodnejši možni začetek opravljanja dejavnosti serviserja kreditov, ki je dovoljenje za opravljanje dejavnosti servisiranja nedonosnih kreditov pridobil v Republiki Sloveniji, v državi članici gostiteljici. Serviser lahko začne s čezmejnem opravljanjem dejavnosti servisiranja kreditov na zgodnejši datum izmed:

- a) od obvestila Banke Slovenije o datumu, ko pristojni organ države članice gostiteljice potrdi prejem informacij, ki jih je vložnik posredoval Banki Slovenije in jih je Banka Slovenije posredovala pristojnemu organu države članice gostiteljice;
- b) od obvestila Banke Slovenije o poteku 2 mesecev od datuma predložitve informacij pristojnemu organu države članice gostiteljice, če pristojni organ države gostiteljice ne potrdi prejema.

K 29. členu

S členom se delno prenaša 14. člen Direktive 2021/2167/EU. S členom se določajo pristojnosti Banke Slovenije pri nadzoru in pristojnosti in postopki v primeru kršitev serviserja kreditov, ki z dovoljenjem pridobljenim v Republiki Sloveniji opravlja čezmejne dejavnosti servisiranja kreditov. Banka Slovenije je pristojna in odgovorna za izvajanje nadzora, pregleda in ocene, ali serviser kreditov z dovoljenjem pridobljenim v Republiki Sloveniji izpolnjuje zahteve iz tega zakona tudi pri opravljanju dejavnosti servisiranja v državi gostiteljici. Člen določa tudi pristojnosti in postopke pri sodelovanju Banke Slovenije s pristojnim organom države gostiteljice ali države članice, v kateri je bil kredit odobren. Člen določa pristojnosti in rok, da mora Banka Slovenije v primeru prejetih dokazih o kršitvah zakonodaje serviserja kreditov, ki z dovoljenjem pridobljenim v Republiki Sloveniji opravlja čezmejne dejavnosti

servisiranja kreditov, v dveh mesecih od datuma prejema dokazov o kršitvah sporočiti pristojnemu organu države članice gostiteljice podrobnosti o vseh upravnih in drugih postopkih, sankcijah ter popravnih ukrepih, ki jih je naložila serviserju kreditov, ter pristojni organ o poteku redno obveščati, ali pa sporočiti z utemeljitvami, zakaj niso bili sprejeti nobeni ukrepi. Banka Slovenije ima iste pristojnosti tudi v primeru, ko s strani pristojnega organa države članice, v kateri je bil kredit odobren, če to ni država članica gostiteljica, prejme dokaze, da serviser kreditov, ki je dovoljenje pridobil v Republiki Sloveniji, krši obveznosti iz tega zakona ali iz predpisov, ki urejajo kredite in kreditne pogodbe v državi članici, kjer je bil kredit odobren.

K 30. členu

S členom se prenaša peti odstavek 13. člena Direktive 2021/2167/EU, ki je recipročen 28. členu predlaganega zakona. S členom se določa najzgodnejši možni začetek opravljanja dejavnosti serviserja kreditov, ki je opravlja čezmejne dejavnosti servisiranja kreditov pridobil na ozemlju Republike Slovenije, dovoljenje pa je pridobil v drugi državi članici. Serviser lahko začne s čezmejnim opravljanjem dejavnosti servisiranja kreditov na zgodnejši datum izmed:

- a) od obvestila pristojnega organa države članice, da je Banka Slovenije potrdila prejem informacij, zahtevanih za čezmejne dejavnosti servisiranja kreditov ali
- b) od obvestila pristojnega organa države članice, kjer je serviser kreditov pridobil dovoljenje, o poteku 2 mesecev od predložitve informacij zahtevanih za čezmejne dejavnosti servisiranja kreditov Banki Slovenije, če prejema ni potrdila.

K 31. členu

S členom se delno prenaša 14. člen Direktive 2021/2167/EU. S členom se določajo pristojnosti Banke Slovenije pri nadzoru in pristojnosti in postopki v primeru kršitev serviserja kreditov, ki je dovoljenje za opravljanje dejavnosti servisiranja kreditov pridobil v drugi državi članici in opravlja čezmejne dejavnosti servisiranja kreditov v Republiki Sloveniji. Člen določa pristojnosti Banke Slovenije v primeru prošnje pristojnega organa države članice, kjer je serviser kreditov pridobil dovoljenje, po pomoči pri izvajanju pregledov na ozemlju Republike Slovenije, kjer serviser opravlja dejavnosti servisiranja kreditov neposredno ali preko podružnice, ki jo je ustanovil v Republiki Sloveniji ali pri ponudniku storitev servisiranja kreditov. Pregled se izvede v skladu s smiselno uporabo določb zakona, ki ureja bančništvo. Člen v primeru pomoči pri pregledu določa tudi obveznosti Banke Slovenije o obveščanju pristojnega organa države članice o ugotovitvah.

Člen določa tudi pristojnosti Banke Slovenije, da lahko izvaja nadzor nad serviserjem kreditov, ki opravlja čezmejne dejavnosti servisiranja kreditov na ozemlju Republike Slovenije tudi na lastno pobudo, ter določa obveznosti poročanja ugotovitev pristojnim organom države članice.

Člen določa pristojnosti in postopke Banke Slovenije glede dokazil o prekrških in izvajanju ukrepov pri serviserju kreditov, ki neposredno opravlja dejavnosti servisiranja kreditov na ozemlju Republike Slovenije. Banka Slovenije lahko v primeru, da pristojni organ matične države članice v enem mesecu od obvestila Banke Slovenije, ni sprejel nobenih ukrepov, ali pa serviser kreditov kljub sprejetim ukrepov še naprej krši določbe predlaganega zakona ali drugo relevantno zakonodajo, po predhodnem obvestilu pristojnega organa države članice, serviserju kreditov naloži sankcije in ukrepe za odpravo ugotovljenih nepravilnosti.

Člen posebej določa pristojnosti in postopke Banke Slovenije glede dokazil o prekrških in izvajanju ukrepov pri serviserju kreditov, ki opravlja dejavnosti servisiranja kreditov na ozemlju Republike Slovenije preko podružnice.

Člen v zadnjem odstavku določa tudi pristojnosti in postopke Banke Slovenije v primeru, ko ima dokaze, da serviser kreditov, ki je dovoljenje pridobil v drugi državi članici krši določbe tega zakona ali drugo relevantno zakonodajo v zvezi z opravljanjem dejavnosti servisiranja kredita, ki je bil odobren v republiki Sloveniji.

K 32. členu

S členom se delno prenaša prvi odstavek 10. člena Direktive 2021/2167/EU. Člen določa ravnanje kupca kreditov oziroma serviserja kreditov, če ga je kupec skladno z določbami predlaganega zakona imenoval, s kreditojemalcem v zvezi z nedonosnim kreditom z vidika pravičnosti in strokovnosti, z vidika poštenih, jasnih in resničnih informacij, z vidika spoštovanja zaupnih informacij in varovanja osebnih podatkov. Člen določa tudi primeren način komunikacije kupca kreditov ali serviserja kreditov s kreditojemalcem.

K 33. členu

S členom se prenaša drugi odstavek 10. člena Direktive 2021/2167/EU. Člen določa obveznosti kupca kreditov oziroma serviserja kreditov ali drugega imenovanega subjekta za opravljanje dejavnosti servisiranja kreditov v zvezi s sporočanjem informacij kreditojemalcu pred prvo izterjavo dolga ali na zahtevo kreditojemalca.

K 34. členu

S členom se prenašata tretji in četrti odstavek 10. člena Direktive 2021/2167/EU. Člen določa obveznosti kupca kreditov oziroma imenovanega subjekta za opravljanje dejavnosti servisiranja kreditov v zvezi nadaljnjim sporočanjem informacij kreditojemalcu.

K 35. členu

S členom se prenašata del 16. člena in prvi odstavek 9. člena Direktive 2021/2167/EU. Člen določa obveznosti kreditne institucije glede posredovanja informacij v zvezi z nedonosnim kreditom in, če je ustrezno, informacije o zavarovanju s premoženjem potencialnemu kupcu že pred sklenitvijo pogodbe prodaje nedonosnega kredita ali portfelja nedonosnih kreditov, da potencialni kupec teh kreditov lahko sam oceni vrednost in verjetnost poplačila, kot je pojasnjeno v pojasnilu k 6. členu. Kreditna institucija mora informacije zagotoviti z uporabo podatkovnih predlog iz izvedbenih tehničnih standardov, ki jih sprejme Komisija na podlagi prvega odstavka 15. člena Uredbe (EU) št. 10983/2010. Člen določa tudi obdobje, za katero se podatkovne predloge uporabijo.

Člen določa uporabo podatkovnih predlog iz prejšnjega odstavka tudi za druge namene, to je prenos nedonosnega kredita ali portfelja nedonosnih kreditov ob prenosu na drugo kreditno institucijo in za namene evidentiranja podatkov in informacij v register serviserjev.

K 36. členu

S členom se prenašajo drugi do peti odstavek 15. člena Direktive 2021/2167/EU. Člen določa obveznosti kreditne institucije glede poročanja informacij v zvezi s prodanim nedonosnim kreditom Banki Slovenije in drugim pristojnim organom, kadar je ustrezno, kar s podzakonskim aktom podrobneje predpiše Banka Slovenije.

Člen določa tudi obveznosti Banke Slovenije v zvezi s sporočanjem informacij pristojnim organom matične države, kadar je Banka Slovenije v vlogi pristojnega organa države članice gostiteljice.

K 37. členu

S členom se prenaša 24. člen Direktive 2021/2167/EU. Člen določa obveznosti serviserja kreditov v zvezi s postopki obravnavanja in reševanja pritožb kreditojemalcev. Člen določa, da Banka Slovenije

vzpostavi in objavi postopek za ažurno obravnavanje pritožb kreditojemalcev v zvezi s kupci kreditov, serviserji kreditov in ponudniki storitev servisiranja kreditov.

K 38. členu

S členom se prenaša 25. člen Direktive 2021/2167/EU. Člen določa, da se obdelava osebnih podatkov za namene izvajanja predlaganega zakona izvaja v skladu z Uredbo (EU) 2016/679 in Uredbo (EU) 2018/1725 ter zakonom, ki ureja varstvo osebnih podatkov, razen če ni v predlaganem zakonu drugače določeno

K 39. členu

S členom se prenaša 26. člen Direktive 2021/2167/EU. Člen določa aktivnosti in obveznosti Banke Slovenije pri sodelovanju z drugimi pristojnimi organi, kadar je sodelovanje potrebno za izvajanje njenih pooblastil s predlaganim zakonom ter obveznosti varovanja poklicne skrivnosti vseh sodelujočih oseb. Glede obveznosti varovanja zaupnih informacij vključno z izmenjavo informacij velja smiselna uporaba določb zakona, ki ureja bančništvo.

K 40. členu

S členom se prenaša del 21. člena Direktive 2021/2167/EU. Člen določa pristojnosti Banke Slovenije za izvajanje nadzora nad serviserjem kreditov, ki je v Republiki Sloveniji pridobil dovoljenje za opravljanje dejavnosti servisiranja kreditov, nad ponudnikom storitev servisiranja kreditov, ki mu jih v zunanje izvajanje odda serviser kreditov. Člen določa tudi pristojnosti Banke Slovenije za izvajanje nadzora ter vodenje in odločanje v postopkih o prekrških nad oziroma zoper kupca kreditov in njegovega zastopnika. Banka Slovenije pri izvajanju nadzora smiselno uporablja določbe, ki urejajo bančništvo.

Člen določa tudi pristojnost Banke Slovenije do zaračunavanja nadomestila za izvajanje nadzora in do zaračunavanja takse za izdajo ali podaljšanje dovoljenj za opravljanje dejavnosti servisiranja kreditov.

Člen določa tudi, da je za nadzor nad izpolnjevanjem obveznosti s področja varstva osebnih podatkov pristojen informacijski pooblaščenec.

K 41. členu

S členom se prenaša peti odstavek 21. člena Direktive 2021/2167/EU. Člen določa pristojnosti Banke Slovenije, da za namen nadzora, ki vključuje preverjanje stalnega izpolnjevanja zahtev iz tega zakona, preiskavo možnih kršitev teh zahtev, nalaganje sankcij in ukrepov za odpravo ugotovljenih nepravilnosti ter odločanje o uporabi smernic ali priporočil evropskega nadzornega organa od kupcev kreditov ali njihovih zastopnikov, serviserjev kreditov ali ponudnikov storitev servisiranja kreditov pridobi potrebne informacije.

K 42. členu

S členom se delno prenaša 22. člen Direktive 2021/2167/EU. Člen določa pooblastila Banke Slovenije, ki jih ima v okviru izvajanja nadzora nad kupci kreditov ali njihovimi zastopniki, serviserji kreditov ali ponudniki storitev servisiranja kreditov.

K 43. členu

S členom se delno prenaša 22. člen Direktive 2021/2167/EU. Člen določa obveznosti in postopke Banke Slovenije glede ocene izvajanja zahtev serviserja kreditov, ki so pogoj za izdajo dovoljenja. Za določitev obsega izvedbe ocene iz prejšnjega odstavka Banka Slovenije upošteva velikost, naravo, obseg in zapletenost dejavnosti serviserja kreditov. Člen določa obveznost Banke Slovenije glede obveščanja pristojnih organov države gostiteljice in pristojne organe države članice, v kateri je bil, kredit odobren, če to ni Republika Slovenija in država članica gostiteljica o ugotovljenih rezultatih, naloženih sankcijah in ukrepih za odpravo ugotovljenih nepravilnosti.

K 44. členu

S členom se delno prenaša 23. člen Direktive 2021/2167/EU. Člen določa možne ukrepe, ki so v pristojnosti Banke Slovenije za izvajanje pooblastil po tem zakonu. Najstrožji ukrep je odvzem dovoljenja za opravljanje dejavnosti servisiranja kreditov.

K 45. členu

S členom se delno prenaša 23. člen Direktive 2021/2167/EU. Člen določa, da Banka Slovenije z globo od 5.000 do 150.000 eurov za prekršek kaznuje kupca kreditov ali njegovega zastopnika, če krši nekatere določbe predlaganega zakona in z globo od 500 do 10.000 eurov odgovorno osebo kupca kreditov, ki stori naveden prekršek.

K 46. členu

S členom se delno prenaša 23. člen Direktive 2021/2167/EU. Člen določa, da Banka Slovenije z globo od 5.000 do 150.000 eurov za prekršek kaznuje serviserja kreditov, če krši nekatere določbe predlaganega zakona in z globo od 500 do 10.000 eurov odgovorno osebo serviserja kreditov, ki stori naveden prekršek. Člen določa tudi, da Banka Slovenije v primeru kršitev nekaterih določb lahko serviserju kreditov odvzame dovoljenje za opravljanje dejavnosti servisiranja kreditov.

K 47. členu

Člen določa, da Banka Slovenije z globo od 5.000 do 150.000 eurov za prekršek kaznuje subjekt, ki je imenovan v skladu s prvim odstavkom 7. člena predlaganega zakona in je subjekt iz prve ali druge alineje tega odstavka predlaganega zakona, če krši nekatere določbe predlaganega zakona in z globo od 500 do 10.000 eurov odgovorno osebo subjekta, ki stori naveden prekršek.

K 48. členu

S členom se delno prenaša 23. člen Direktive 2021/2167/EU. Člen določa, da Banka Slovenije z globo od 5.000 do 150.000 eurov za prekršek kaznuje ponudnika storitev servisiranja kreditov, če krši nekatere določbe predlaganega zakona in z globo od 500 do 10.000 eurov odgovorno osebo ponudnika storitev servisiranja kreditov, ki stori naveden prekršek.

K 49. členu

Člen določa globo v višini od 5.000 do 150.000 eurov za kršitev kreditne institucije, če potencialnemu kupcu kreditov ne zagotovi potrebnih informacij v zvezi z nedonosnim kreditom, in če je ustrezno informacij o zavarovanju s premoženjem, ali jih ne zagotovi na predlogah v skladu z izvedbenimi tehničnimi standardi. Z globo se kaznuje kreditna institucija tudi, če Banki Slovenije ali pristojnemu organu države članice gostiteljice, če je ustrezno, dvakrat na leto ali četrletno, če tako zahteva Banka Slovenije, ne poroča zahtevanih informacij. Z globo od 500 do 10.000 eurov se kaznuje tudi odgovorno osebo kreditne institucije, ki stori naveden prekršek.

K 50. členu

S členom se prenaša četrti odstavek 23. člena Direktive 2021/2167/EU. Člen določa, da je prekrškovni organ v skladu s predlaganim zakonom Banka Slovenije in določa kriterije, ki jih Banka Slovenije lahko upošteva pri odločanju o izreku sankcij.

K 51. členu

Člen omogoča Banki Slovenije izrek globe v hitrem postopku, ki je lahko višja od najnižje predpisane globe določene v predlaganem zakonu.

K 52. členu

S členom se prenaša del petega odstavka 2. člena in drugi odstavek 32. člena. Člen določa prehodno obdobje za subjekte, ki že opravljajo dejavnosti servisiranja kreditov, in opredeljuje datum prenesenih nedonosnih kreditov, pred katerim, prenosi ne urejajo po predlaganem zakonu.

K 53. členu

S členom se prenaša točka (d) petega odstavka 2. člena Direktive 2021/2167/EU, ki določa začetno obdobje prodajnih transakcij s strani kreditnih institucij, za katere začne veljati Direktiva. Kreditne institucije morajo Banki Slovenije ali pristojnemu organu države članice gostiteljice, če je kreditojemalec iz druge države članice, prvič poročati na dan 30. junij 2024 za prodajne transakcije izvedene v preteklih šestih mesecih.

K 54. členu

Z določbami člena, ki prenaša 27. člen Direktive 2021/2167/EU, ki dopolnjuje Direktivo 2008/48/ES in Direktivo 2014/17/EU, se dopolni Zakon, ki ureja potrošniške kredite. Določbe člena določajo informacije, ki jih mora dajalec kredita sporočiti kreditojemalcu pred spremembo pogojev kreditne pogodbe.

Določbe člena določajo tudi, da imajo dajalci kredita vzpostavljene ustrezne politike in postopke, da si pred začetkom postopka izvršbe prizadevajo za razumno restrukturiranje, kadar je to z vidika dajalca kredita primerno.

Določbe člena dopolnjujejo oziroma spreminjajo tudi 23. člen zakona, ki ureja potrošniške kredite v zvezi z odstopom terjatev, in sicer zaradi uskladitve s predlaganim zakonom glede zahtevanega imenovanja subjekta za opravljanje dejavnosti servisiranja nedonosnih kreditov, sklenjenih s potrošniki, v skladu s predlaganim zakonom.

Ostale določbe tega člena se nanašajo na spremembe členov zakona, ki ureja potrošniške kredite, na katere ima dopolnitev določb, ki prenašajo 27. člen Direktive 2021/2167/EU vpliv.

K 55. členu

Člen določa rok, v katerem mora Banka Slovenije izdati podzakonske predpise na podlagi predlaganega zakona, to je v 3 mesecih od uveljavitve zakona.

K 56. členu

Člen določa začetek veljavnosti in uporabe zakona.